

PO KORAKIH SKOZI ČAS

Bilten ob 210-letnici šolstva na Kapeli

Bilten ob 210-letnici šolstva na Kapeli

Prispevke prispevali:

- Anastazija Avsec
- Helena Hedžet
- Vesna Ketiš
- Beno Klemenčič
- Tina Klemenčič
- Barbara Kovač
- Slavica Kovačič
- Alenka Kozar
- Urška Legen
- Danilo Lukovnjak
- Karina Matjašič
- Ivana Plohl
- Nevenka Raduha
- Bernarda Roudi
- Živana Safran
- Angela Stajnko
- Maja Ivana Smodiš Škerl
- Andreja Strmšek
- Boštjan Šumak
- Jožef Šumak
- Uroš Tkalec
- Gorazd Tompa
- Milena Titan
- Tomaž Vaupotič

Iz šolske kronike zbrali:

- Anastazija Avsec
- Urška Legen
- Zdenka Marinič
- Tatjana Perša

Uredila:

- Anastazija Avsec
- Igor Prša

Jezikovni pregled:

- Alenka Kozar

Risba na ovitku:

- Ema Dubrovski, 9.r. (2013/2014)

Mentorica:

- Ida Petek, likovna pedagoginja

Grafična obdelava in tisk:

- Foto Tone

Naklada: 350 izvodov

Kapelski Vrh, november 2014

Celo večnost hodiš po pokrajini otroštva,
med pričakovanji in med spomini.

In čakaš poldne: nek visoki znak
na čistem nebu, kakor zrelost težak.

Tako gremo v smeri, kamor nas nese čas ...

Tone Pavček, Sled

Nagovor ravnateljice

Kaj nas loči od drugih?

Ko smo pripravljali bilten in sem zbirala prispevke naših nekdanjih učencev, staršev, sodelavcev, sem ugotavljala, da je bilo mogoče skozi njihove prispevke razbrati veliko pripadnost kapelski osnovni šoli. Kakor da bi ta izjemno dolga tradicija šolstva na Kapeli pustila sled v vseh teh generacijah otrok, njihovih staršev in naših zaposlenih. Kakor da bi šolska stavba, ki bo čez dve leti stara 50 let, nosila v sebi magično moč, ki povezuje učence, jih zaznamuje za vse življenje in postane del njihove osebnosti.

Osnovna šola je temeljna izobraževalna celica, kot je družina jedrna celica vsakega otroka, ki mu zagotavlja ugodno okolje, v katerem se počuti varnega. Izobraževalni sistemi, ki poudarjajo enake izobraževalne možnosti za vse in zagotavljajo varno učno okolje, kjer so napake v procesu učenja dobrodošle, veljajo kot najbolj uspešni izobraževalni sistemi.

Dodane vrednosti, ki jo prinaša vključenost v določeno osnovno šolo, ni mogoče izmeriti številčno ali opisati s finančno vrednostjo.

Obstaja nekaj več. In kaj je to?

Spomnim se svojega prvega dne na Osnovni šoli Kapela, ko sem pravzaprav vstopila skozi šolska vrata v telovadnico šole. Ta nenavadna kombinacija oziroma začasna rešitev nerešenega prostorskega problema me takrat ni osupnila. Spomnim se svetlobe, pozitivnih občutkov in misli, da je nekaj posebnega v tej šoli.

Danes po sedemnajstih letih svojega službovanja, tukaj na Kapeli, vem, da je to, kar ločuje kapelsko osnovno šolo od drugih, človeški kapital. Tu so otroci, ki se nasmehnejo, pozdravijo obiskovalce z dvignjenimi ustnimi koticami in nasmehom v očeh. Tu so moji sodelavci, ki čutijo neizmerno odgovornost do naših učencev in do opravljanja svojega poklica. Nenehno so v iskanju boljših, izvirnih, kreativnih rešitev v procesu učenja. Vsi skupaj smo usmerjeni v učenje, v iskanje izboljšav, sprašujemo se, kaj res "deluje" v razredu in vodi do znanja, ki je dobra osnova za nadaljnje korake v procesu učenja. Tudi vsi drugi sodelavci, ki nam pomagajo, da nemoteno izvajamo pouk, so del dobro uigrane ekipe. Vsak je pomemben člen.

Smo v 21. stoletju in vsi se zavedamo, da raznolik nabor dejavnosti ter vključevanje in povezovanje z drugimi organizacijami na večih nivojih, od lokalnega, regijskega, državnega in evropskega nivoja, dajejo in ponujajo priložnosti, da naš človeški kapital še bolj plemenitimo in

bogatimo. Tu smo zaradi učencev, ki so naš navdih, hkrati pa nam prinašajo odgovornost, da razvijamo njihove talente od dobrih do odličnih, do mej njihovega intelektualnega potenciala. Nenehno se učimo drug z drugim in drug od drugega. Usmerjeni smo v razvoj celostne osebnosti naših učencev z razvijanjem pripadnosti naši skupnosti, odgovornosti, vztrajnosti, poudarjamo skrb za zdravje in sposobnost poslušanja in življenja v druge ljudi. Razvijamo občutljivost in spoštovanje drug drugega in drugačnih, učimo se učinkovite komunikacije, postavljamo temelje kritičnemu razmišljanju in reševanju problemov. Starše naših otrok sprejemamo kot partnerje v procesu učenja, vključujemo jih v proces vrednotenja, ko iščemo povratno informacijo o našem delu, znamo prisluhniti in sprejeti njihove predloge za izboljšave in jih učimo jezika učenja, da lahko tudi sami podpirajo otroke pri učenju.

Znamo sodelovati in izkoristiti potenciale naših učencev in jih pod mentorstvom kreativnih učiteljev tudi razvijati.

In česa ne znamo ali ne zmoremo, kljub našemu trudu in zagnanemu delu?

Ne znamo pričarati večjega števila otroških glav v naše razrede. Ne moremo vplivati na demografska gibanja v lokalnem okolju. Kljub temu verjamemo, da bodo v prihodnosti ljudje ob sprejemanju svojih odločitev pozorni na tisto dodano vrednost, ki jo ponujamo šole, ki se zavedamo, da je potrebno v opravljanje svojega poslanstva vpeti skrb za soljudi in graditi svoj razvoj na ljudeh. Odnos učenec-učitelj, učitelj-starš, učitelj-učitelj, učitelj-ravnatelj, učenci-ravnatelj in starši-ravnatelj šteje.

Danes čutimo še večjo odgovornost do našega poklica, do spoštljivega jubileja obstoja šolstva na Kapeli, ter si želimo, da bodo v prihodnosti otroci naših učencev in njihovi vnuki prebiral vrstice tega biltena in se nasmihali ob misli, da smo imeli prav. Človeški kapital je najpomembnejši. Za optimalen razvoj družbe ga je potrebno razvijati, učiti kreativnosti, sodelovanja, razvijajočega mišljenja in strmeti k nenehnemu razvoju.

Na Osnovni šoli Kapela smo strokovni delavci hodili vselej nekoliko pred ostalimi, polni idej, optimizma in pedagoškega entuziazma. Nenehno vlagamo trud in znanje v svoj profesionalni razvoj in razvoj naših učencev. Uspeli smo obstati v dolgi zgodovini in stopamo v prihodnost.

Hvala vsem, ki ste bili in ste naši sopotniki na skupni poti v prihodnost in nam zaupate.

mag. Anastazija Avsec, ravnateljica

Zgodilo se je

2004/2005

Učenci 8. razreda so se prvič srečali z nivojskim poukom pri slovenščini, matematiki in nemščini.

Osnovna šola Kapela je 28. 1. 2005 prejela priznanje Pomurske turistične zveze v okviru akcije Moja dežela – lepa in gostoljubna 2004, za doseženo 1. mesto med pomurskimi šolami.

Pridobili smo naziv UNESCO središče.

Slabo leto po priključitvi Slovenije k Evropski skupnosti smo pričeli z uvajanjem evropske dimenzije v šolo. V mesecu februarju 2005 nas je obiskal švicarski učitelj Franz Gehrig iz Andermatta v centralnem delu Švice. V času obiska je bival pri slovenski učiteljski družini in spoznaval naš način življenja in dela. Sodelovanje je potekalo med izobraževalno institucijo Pädagogische Hochschule Luzern iz Švice in Zavodom Republike Slovenije za šolstvo.

Učenci 5. a- in 5. b-razreda so prejeli kolektivno nagrado Slovenskih železnic – potovanje z vlakom po Sloveniji na likovnem natečaju Grem z vlakom.

Učenci 7. a- in 8. a-razreda so prejeli kolektivno nagrado Slovenskih železnic – potovanje z vlakom po Sloveniji na literarnem natečaju Grem z vlakom.

Petošolec Uroš Mlinarič je 1. marca 2005 prejel častno nagrado za svojo sliko Smejoče mačke na 12. svetovnem natečaju otroških izdelkov (The 12th World Children`s Picture Contest).

Dolgoletno delovno mesto ravnateljice je zapustila Marija Mauko, nadomestila jo je vršilka dolžnosti ravnateljice, Anastazija Avsec.

Šolo je obiskovalo 200 učencev, ki so bili razporejeni v 10 oddelkov (3 oddelki osemletne OŠ in 7 oddelkov devetletne OŠ).

Slika 1: Priznanje Urošu Mlinariču

Slika 2: Logotip Unesco središča

2005/2006

Uspešno smo izvedli sanacijo parketa v šolski telovadnici.

Na prireditvi, 21. 2. 2006, nas je ob podpisu svečane listine Unesco središča obiskala in nagovorila nacionalna koordinatorica UNESCO ASPnet šol, ga. Alenka Aškerc Mikeln.

Zaključno prireditev smo popestrili z obiskom slovenskih vrhunskih športnikov policistov. Obiskali so nas Tomaž Jakofčič, alpinist, Peter Mankoč, plavalec, in Peter Žonta, skakalec.

V letu 2006 je bil v občinskem proračunu zagotovljen denar za nakup zemljišča za telovadnico oziroma vsaj travnato športno igrišče.

Tik pred iztekom šolskega leta, 22. 6. 2006, nam je uspelo predstaviti šolo na spletni strani <http://home.amis.net/oskapela/>.

Na delovno mesto ravnateljice je bila imenovana Anastazija Avsec.

Šolo je obiskovalo 193 učencev, ki so bili razporejeni v 9 oddelkov. Postali smo popolna devetletna osnovna šola.

210-letnica šolstva na Kapeli

Slika 3: Obisk vrhunskih športnikov

Slika 4: Podpis svečane listine Unesco središča, ga. Alenka Aškerc Mikeln

2006/2007

Prvič smo sodelovali v projektu Skriti zaklad, v okviru katerega je nastala slikanica Tako se te veselim. Preprosta zgodbica o ježku in miški, ki je »pripotovala« iz Švice, je povezala otroke kar šestih različnih šol na različnih koncih Slovenije in izven njenih meja.

Sodelovali smo v projektu COMENIUS šola - starši - sodelovanje (Zusammenarbeit-Eltern-Schule), skupaj s še 14 evropskimi državami. Naša učenka osmošolka Brina Pavlica Jakovljevič je avtorica logotipa, ki je postal skupen za vse vključene slovenske šole in vrtce.

22. marca 2007 so si učenci 6. a- in 7. a-razreda ogledali uradne treninge smučarskih skokov v Planici, saj so bili nagrajeni na likovnem natečaju Ministrstva za šolstvo in šport »Planica in otroci 2007«.

Občina Radenci je uredila križišče pri šoli.

Ravnateljica mag. Anastazija Avsec se je prvič udeležila študijskega obiska na Norveškem.

Šolo je obiskovalo 198 učencev, ki so bili razporejeni v 10 oddelkov. Učence 3. razreda smo na podlagi pozitivno rešene vloge na Ministrstvu za šolstvo in šport razdelili v dva oddelka.

Slika 5: Kako se te veselim

Slika 6: Logotip projekta Sodelovanje s starši

2007/2008

Prednostna naloga v tem šolskem letu je bila priprava Vzgojnega načrta.

Novost je postala brezplačna uporaba učbenikov iz šolskega učbeniškega sklada za učence od 1. do 7. razreda, uporabnino krije Ministrstvo za šolstvo in šport.

Oblikovali smo Hišni red šole.

Učenci so sodelovali v oddaji Šport Špas.

Učenci in učitelji so bili prvič vključeni v projekt Comenius večstranska šolska partnerstva, skupaj s šestimi evropskimi osnovnimi šolami.

Učenci so se razveselili garderobnih omaric za učence od 2. do 9. razreda.

Učenci 4. a-razreda so prejeli kolektivno nagrado Slovenskih železnic – potovanje z vlakom po Sloveniji na likovnem natečaju Grem z vlakom.

Učenci in učitelji so obiskali partnersko osnovno šolo v Andermattu, in sicer ob dnevu Evrope, 8. 5. 2008. Uspešno so zaključili projekt Skriti zaklad, ki ga je pospremila izdaja večjezične knjižice.

Učenka Ivana Plohl in mentorica šolske skupnosti Andreja Strmšek sta se udeležili 18. Nacionalnega otroškega parlamenta v Ljubljani, v veliki dvorani Državnega zbora Republike Slovenije.

18. 6. 2008 sta nas obiskala Slovenca, ki živita v Avstraliji in nam predstavila zanimivosti avstralske celine.

Šolo je obiskoval 201 učenec. Razporejeni so bili v 10 oddelkov. Učenci 8. razreda so bili razdeljeni v dva oddelka.

Slika 7: Zaključek projekta Skriti zaklad v Andermattu, Švica

Slika 8: Šport špas

2008/2009

Od tega šolskega leta se učencem ni več določal splošni učni uspeh ob koncu šolskega leta.

Ob koncu šolskega leta so učenci prejeli portfolio o vključenosti v izvenšolske dejavnosti.

Ministrstvo za šolstvo in šport je omogočilo brezplačno izposojlo učbenikov iz šolskega učbeniškega sklada tudi za učence 8. in 9. razreda.

S sodelovanjem v projektu Za zdravo pitno vodo smo postali člani »ARMALOVIH šol«.

Učiteljica Živana Safran je prejela priznanje Blaža Kumerdeja za dosežke na področju šolstva.

V času trajanja projekta Comenius večstranska šolska partnerstva, Fairytales around Europe (Pravljice iz Evrope), je partnerske šole v Evropi obiskalo 6 učencev in 14 učiteljev.

V mesecu oktobru smo prvič gostili partnerske šole v projektu Comenius. Obiskalo nas je 13 učencev in 19 učiteljev.

V mesecu decembru je bila šola gostiteljica druge tekme ŠKL- odbojka.

V letu 2009 smo uspešno izvedli sanacijo dimnika.

S sredstvi šolskega sklada smo računalniško učilnico izpopolnili z računalniki.

Izdelan je bil Vzgojni načrt in Pravila šolskega reda.

V okviru občinskega praznika se je na pročelje naše šole prenesla spominska plošča, posvečena pesnici Ljudmili Poljanec-Nataši, ki je nekoč poučevala na Kapeli.

Šolo je obiskoval 201 učenec, učenci so bili razporejeni v 11 oddelkov. Imeli smo dva oddelka 2. in 9. razreda.

Slika 9: Comenius – zaključek mobilnosti na naši šoli

Slika 10: Kumerdejevi nagrajenci: Živana Safran

2009/2010

V okviru naravoslovnega dne so se vsi učenci vključili v program NE-ODVISEN.SI.

Zadnji dan pred novoletnimi počitnicami so učenci s plesno šolo zaplesali v plesnih ritmih.

V učilnici matematike smo namestili prvo elektronsko tablo in projektor, ki smo ju financirali s sredstvi šolskega sklada.

Pridružili smo se vseslovenski akciji Očistimo Slovenijo.

V poletnih mesecih smo s pomočjo e-svetovalca izdelali novo spletno stran šole (<http://www.os-kapela.si>), ki smo jo nato sami urejali in posodabljali.

Ravnateljica je pripravila spletno zbornico kot središče informiranja za strokovne delavce, do katere dostopajo z nove šolske spletne strani.

Šolo je obiskovalo 195 učencev, ki so bili razporejeni v 10 oddelkov. Imeli smo dva oddelka 3. razreda.

210-letnica šolstva na Kapeli

Slika 11: Učimo se za življenje

Slika 12: Atilova vaška tržnica

2010/2011

Projekt Prevajalske igrice pri pouku slovenščine je prejel Evropsko jezikovno priznanje.

Vsi strokovni delavci so bili vključeni v stalno profesionalno usposabljanje Učenje učenja, ki ga je financiralo Ministrstvo za šolstvo in šport in Evropski strukturni skladi, izvajalo se je na naši šoli.

Naša šola je bila gostiteljica druge mobilnosti, in sicer v mesecu februarju. Obiskalo nas je 16 učiteljev in 4 ravnatelji štirih partnerskih šol iz Danske, Nemčije, Norveške in Romunije.

27. marca 2011 so si vsi učenci 7. a- in 8. a-razreda ogledali uradne treninge smučarskih skokov v Planici, saj so bili nagrajeni na likovnem natečaju Ministrstva za šolstvo in šport »Planica in otroci 2011«.

Šolo je obiskovalo 195 učencev, ki so bili razporejeni v 10 oddelkov. Imeli smo dva oddelka 4. razreda.

Slika 13: Evropsko jezikovno priznanje

Slika 14: Planica

2011/2012

V poletnih mesecih je naš učitelj Igor Prša oblikoval novo šolsko spletno stran, ki smo jo dopolnjevali z različnimi informacijami in pripravljenimi gradivi.

Namestili smo zunanje žaluzije v telovadnici in na okna učilnic na južni strani šole.

Potrdili smo mednarodni status naše šole kot UNESCO šole v UNESCO ASPnet mreži.

Center Republike Slovenije za mobilnost in evropske programe izobraževanja in usposabljanja CMEPIUS je povabil ravnateljico k aktivni udeležbi na nacionalni konferenci Bralna pismenost v Sloveniji in Evropi, 25. - 26. 10. 2011. Na konferenci je sodelovala na delavnici z naslovom Izkušnje iz mednarodnih projektov in raziskav, kjer je predstavila našo šolo kot uspešen primer šolske prakse vključevanja podeželske šole v evropske projekte.

15. marca 2012 so si vsi učenci 7. a- in 8. a-razreda ogledali uradne treninge smučarskih skokov v Planici, saj so bili nagrajeni na likovnem natečaju Ministrstva za šolstvo in šport »Planica in otroci 2012«.

Ob podelitvi bralnih značk, 23. 4. 2012, nas je obiskal Tone Partljič.

Učenci 7. a so prejeli kolektivno nagrado Slovenskih železnic – potovanje z vlakom po Sloveniji na likovnem natečaju Grem z vlakom.

Že drugo leto smo sodelovali v projektu Comenius Improving Literacy and Numeracy Skills, izboljšanje bralne in matematične pismenosti, ki je bil izbran med šest najboljših Comenius projektov v Sloveniji. Na povabilo Evropske komisije se je ravnateljica udeležila evropske konference z naslovom Helping schools team up across Europe v Bruslju, od 3. - 4. maja 2012.

V okviru projekta je partnerske šole obiskalo 15 učiteljev.

Šolo je obiskovalo 186 učencev, ki so bili razporejeni v 10 oddelkov. Imeli smo dva oddelka 5. razreda.

Slika 15: Drevo miru

Slika 16: Plakat miru - Ines Fridau Tivadar

2012/2013

Pridobili smo naziv KULTURNA ŠOLA.

Učenki Ema Dubrovski in Viktorija Šafarič sta se z mentorico mag. Bernardo Roudi udeležili tabora prostovoljstva v Medvodah.

Center Republike Slovenije za mobilnost in evropske programe izobraževanja in usposabljanja CMEPIUS je povabil ravnateljico k udeležbi na nacionalni konferenci Poti do kakovostnega znanja matematike in naravoslovja, 12. - 13. 12. 2012. Sodelovala je na tematski stezi Vrednotenje znanja pri naravoslovju in matematiki s samostojnim prispevkom Uporaba metode Johna Hattija pri kemiji.

13. 2. 2013 smo bili gostitelji medobčinskega otroškega parlamenta za osnovne šole v Upravni enoti Gornja Radgona.

Učenka Nika Crnkovič se je udeležila s predsednico Društva prijateljev mladine Radenci, našo učiteljico Tatjano Perša, Nacionalnega otroškega parlamenta v Ljubljani.

Strokovni sodelavec dr. Reinhard Zühlke nas je obvestil o možnosti potegovanja naših učencev za Nemško jezikovno diplomo.

Ob podelitvi bralnih značk nas je v aprilu obiskal Adi Smolar. Učenci dramskega krožka pod mentorstvom učiteljice Tatjane Perša so uprizorili njegovo pesem Rolica papirja.

Učiteljica Živana Safran je prejela občinsko priznanje.

Šolo je obiskovalo 181 učencev, ki so bili razporejeni v 10 oddelkov. Imeli smo dva oddelka 6. razreda.

Slika 17: Kulturna šola

Slika 18: Natečaj KPK - Laura Marinič

2013/2014

V 3. razred se je uvedlo številčno ocenjevanje.

Novost tega šolskega leta je bila obvezno nacionalno preverjanje znanja za učence v 6. razredu, in sicer iz matematike, slovenščine in tujega jezika.

Na prvem srečanju partnerskih šol v projektu Comenius na Švedskem je naša učenka Viktorija Šafarič pod mentorstvom učiteljice Ide Petek postala tudi avtorica zmagovalnega logotipa, ki predstavlja naš Comenius projekt.

9. aprila 2014 nas je s svojim obiskom počastila nemška veleposlanica dr. Anna Elisabeth Prinz.

Zaradi izjemnih vremenskih razmer smo v ponedeljek, 3. 2. 2014, odpovedali pouk. Ta dan smo nadomestili v soboto, 5. 4. 2014.

Ob podelitvi bralnih značk nas je 2. aprila, na mednarodni dan knjig za otroke, obiskal vsestranski umetnik Matjaž Pikalo.

Učenci 2. a-, 3. a- in 4. a-razreda so 26. 5. 2014 sodelovali na Žogariji v Gornji Radgoni.

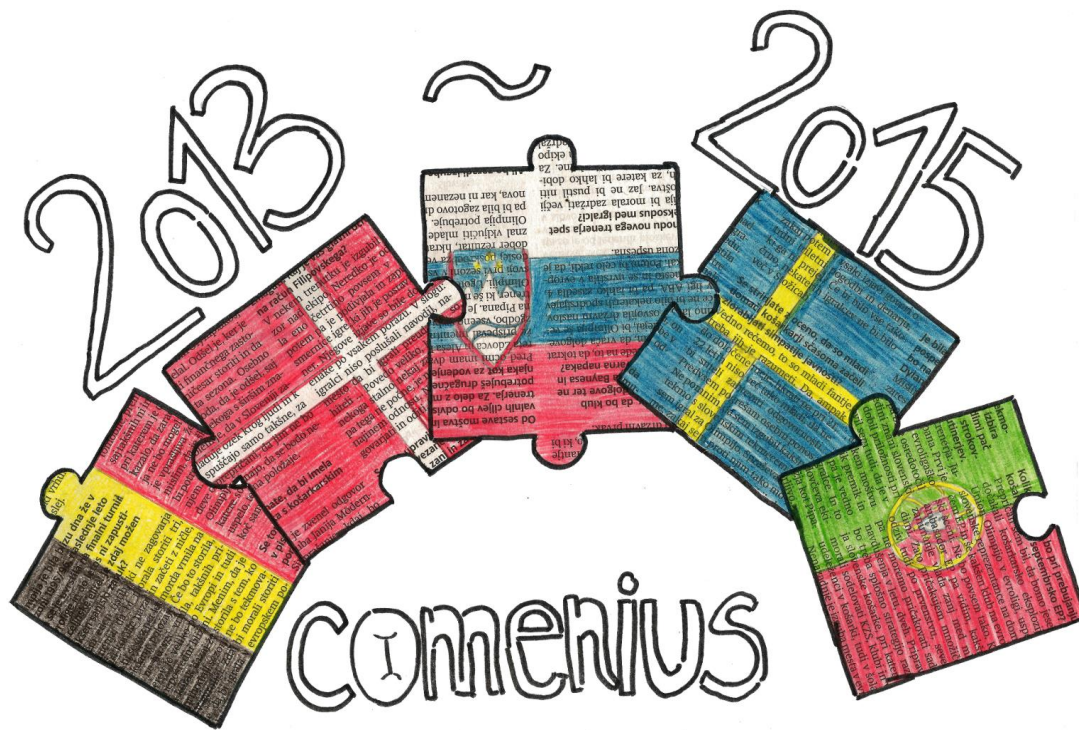
Comenius projekt The Power of Feedback, Moč povratne informacije, v katerem sodeluje naša šola, je bil razglašen za eTwinning projekt meseca junija 2014.

V šolski kuhinji smo dnevno pripravljali 169 šolskih malic, 52 obrokov druge oz. popoldanske malice in 89 obrokov kosila za učence naše šole.

Učiteljica Ida Petek je prejela občinsko priznanje.

Šolo je obiskovalo 169 učencev, ki so bili razporejeni v 9 oddelkov.

mag. Anastazija Avsec, Urška Legen, Zdenka Marinič in Tatjana Perša

Slika 19: Zmagovalni logotip - Viktorija Šafarič

Slika 20: Gostje tretje mobilnosti

Skupnost učencev Osnovne šole Kapela

Življenje in delo v Osnovni šoli Kapela bogatijo tudi raznolike dejavnosti, ki jih predlaga in izvaja skupnost učencev šole. V skupnosti učencev Osnovne šole Kapela sodelujeta dva izvoljena predstavnika iz vsakega oddelka, ki skrbita za prenos informacij, predlogov ter opažanj med šolsko in oddelčno skupnostjo.

V nadaljevanju so s fotografijami in kratkimi opisi izpostavljene nekatere najbolj odmevne dejavnosti. Logotip šolske skupnosti, izbran v šolskem letu 2008/2009, je delo učenke Hane Šijanec.

Šolska skupnost vsako leto pripravi sprejem prvošolcev v šolsko skupnost. Za ta namen izdelajo drobna darilca in pripravijo kratek program. Prvošolci ob sprejemu v šolsko skupnost prejmejo tudi priznanje, katerega je oblikovala učenka Ivana PLOHL.

5. oktobra, ob svetovnem dnevu učiteljev, učenci pripravijo presenečenje za učitelje in jih obiščejo v zbornici.

Učenci prostovoljci dvakrat letno obiščejo stanovalce v DOSOR-ju, s katerimi se igrajo različne družabne igre. V sproščnem vzdušju se razvijejo zanimivi pogovori in razidejo se v pričakovanju naslednjega srečanja.

V začetku februarja pričnejo učenci pisati prijazna sporočila in jih odlagati v Valentinov nabiralnik. Na dan sv. Valentina, 14. februarja, Valentinov poštar poišče učence in jim izroči pisma. V času te dejavnosti je v šoli čutiti prijetno vznemirjenost.

Z namenom razvijanja pozitivne klime se učenci medrazredno obdarujejo. Predstavniki z žrebom določijo, za kateri razred bodo izdelovali darilca in to skrivnost ohranijo do zadnjih decembrskih dni, ko se učenci obišejo, obdarijo in izrečejo lepe besede.

Oddelčne skupnosti so v okviru vzgojnega načrta pripravile predlog pravil, ki so jih predstavniki šolske skupnosti združili v 10 zlatih pravil Osnovne šole Kapela s ključnim diamantnim pravilom. Z namenom usmerjanja k primernemu vedenju so pravila izobesili v vseh učilnicah. Zapisana pravila so likovno opremile učenke: Ema Dubrovski, Laura Maruinič in Nika Plohl.

Vsako leto se učenci zavzeto lotevajo teme otroškega parlamenta. Ugotovitve na zanimiv način predstavijo na šolskem otroškem parlamentu, izbrani predstavniki pa se udeležijo tudi medobčinskega otroškega parlamenta. Občasno sodelujejo tudi na pomurskem in državnem otroškem parlamentu. V zadnjih letih sta nas v parlamentu zastopali učenki Ivana Plohl ter Nika Crnkovič.

Ko se ponudi priložnost in zbere volja, učenci radi organizirajo šolski ples, ki se običajno začne sredi popoldneva za mlajše in se nadaljuje s plesom za starejše. Učenci ob tej priložnosti pokažejo organizacijske sposobnosti, hkrati pa se tudi v družbi prijateljev sprostijo ob glasbi.

Andreja Strmšek, mentorica šolske skupnosti

Uspehi učencev

Uspehi učencev na državnih in mednarodnih tekmovanjih v letih 2004 - 2014

Predmet	Šolsko leto	Učenec	Mentor
Genius logicus - mednarodno spletno tekmovanje iz matematike	2007/2008	zlato priznanje: Sara Trstenjak in Tomi Perša	Marija Andrejč
	2008/2009	zlato priznanje: Jan Jakovljevič, Ines Fridau-Tivadar, Tomi Perša, tadej Lukovnjak, Mihael Irgolič, Doris Rautar, Rok Fajfar, Miha Belak, Domenika Presekar	
	2010/2011	zlato priznanje: Tilen Pintarič, Alja Žinkovič, Mihael Irgolič, Tomi Perša, Doris Rautar, Sara Trstenjak	Angela Stajnko
	2011/2012	zlato priznanje: Filip Kutoš, Ines Fridau Tivadar, Tilen Pintarič, Robertina Rožanc, Anja Sampl, Melissa Šeruga, Alja Žinkovič	Marija Andrejč
slovenščina	2005/2006	srebrno priznanje: Nina Fekonja	Živana Safran
	2006/2007	srebrno priznanje: Nina Fekonja	Alenka Kozar
	2008/2009	srebrno priznanje: Monika Šumak	

210-letnica šolstva na Kapeli

	2009/2010	zlato priznanje: Sara Trstenjak	
	2011/2012	srebrno priznanje: Patricija Štainer	
	2012/2013	srebrno priznanje: Nika Plohl, Robertina Rožanc	
	2013/2014	zlato priznanje: Nika Plohl	
matematika	2008/2009	zlato priznanje: Sara Trstenjak	Marija Andrejč
razvedrilna matematika	2012/2013	srebrno priznanje: Aleks Rautar, Filip Kutoš, Nika Plohl, Ines Fridau Tivadar	
	2013/2014	srebrno priznanje: Aleks Rautar, Nika Horvat, Rok Knupleš, Ema Dubrovski	
logika	2006/2007	srebrno priznanje: Sara Šeruga	Marija Andrejč
	2007/2008	srebrno priznanje: Tjan Rožanc	
angleščina	2006/2007	srebrno priznanje: Jaka Lušanc	Mateja Kukovec
	2007/2008	srebrno priznanje: Jure Domajnko	Vesna Ketiš

nemščina	2004/2005	srebrno priznanje: Samantha Roškar	Milena Titan
	2007/2008	srebrno priznanje: Andi Kšela, Dimitrij Karba	
	2008/2009	srebrno priznanje: Anesa Benkovič, Jan Jurkovič, Miha Belak, Rok Fajfar, Andreja Ploj	
	2009/2010	srebrno priznanje: Nuša Flisar, Tadeja Nemec, Polonca Zamuda	
	2010/2011	srebrno priznanje: Jasmina Vrbnjak	
	2011/2012	srebrno priznanje: Staš Zupančič	
	2012/2013	zlato priznanje: Ines Fridau Tivadar	
	2013/2013	srebrno priznanje: David Senčar	
zgodovina	2005/2006	srebrno priznanje: Tajda Gredar	Bernarda Roudi
fizika	2005/2006	zlato priznanje: Jaka Lušanc	Angela Stajnko
kemija	2005/2006	srebrno priznanje: Jaka Lušanc	mag. Anastazija Avsec

210-letnica šolstva na Kapeli

	2009/2010	srebrno priznanje: Tadej Lukovnjak, Sara Trstenjak	
biologija	2005/2006	srebrno priznanje: Tajda Gređar, Karin Jerenec	Simona Gerič
	2010/2011	srebrno priznanje: Sara Trstenjak	Mojca Tuš
	2011/2012	srebrno priznanje: Melissa Šeruga, Patricija Štainer	Barbara Kovač
šport	2010/2011	2. mesto na državnem tekmovanju v atletiki (met vorteksa): Kaja Leopold	Igor Prša
	2012/2013	1. mesto na državnem tekmovanju v atletiki (met vorteksa): Blaž Pučko	
	2013/2014	3. mesto na državnem tekmovanju v plavanju: Kaja Leopold	
srečanje mladih raziskovalcev Slovenije	2004/2005	bronasto priznanje: Jaka Lušanc, Suzan Rožanc	Alenka Vuzem
	2005/2006	bronasto priznanje Samanta Raduha, Nina Fekonja, Maja Aleksić	
	2007/2008	zlato priznanje: Laura Kerčmar	Andreja Strmšek

	2007/2008	bronasto priznanje: Dominika Tkalčič, Domenika Presekar	Živana Safran
sladkorna bolezen	2004/2005	zlato priznanje: Nataša Fekonja srebrno priznanje: Tjaša Jerič, Martina Vrzel	Angela Stajnko
	2005/2006	zlato priznanje: Tajda Gredar srebrno priznanje: Jaka Lušanc	
	2006/2007	srebrno priznanje: Jure Domajnko, Laura Kerčmar, Manuela Zamuda	
	2008/2009	srebrno priznanje: Ivana Plohl, Sara Trstenjak zlato priznanje: Jan Jurkovič	
	2009/2010	srebrno priznanje: Nuša Flisar zlato priznanje: Tadej Lukovnjak	
	2010/2011	srebrno priznanje: Mihael Irgolič, Patricija Štainer zlato priznanje: Sara Trstenjak	
	2011/2012	srebrno priznanje:	

210-letnica šolstva na Kapeli

		Melissa Šeruga, Patricija Štainer	
	2012/2013	srebrno priznanje: Nika Plohl	
	2013/2014	srebrno priznanje: Nika Plohl	
Vesela šola	2004/2005	zlato priznanje: Jure Domajnko	Marija Andrejč
	2010/2011	srebrno priznanje: Tjan Šoštarich, Žan Bedrač, Nika Crnkovič, Lara Klemenčič, Nika Plohl, Mihael Irgolič, Tomi Perša, Sara Trstenjak	Andreja Strmšek
	2011/2012	srebrno in zlato priznanje: Nika Plohl	
	2012/2013	srebrno priznanje: Ana Rebernak, Žan Bedrač, Teja Žnidarič, Lara Klemenčič	
	2013/2014	srebrno priznanje: Jakob Stanek	Alenka Kozar
čebelarsko tekmovanje	2004/2005	bronasto priznanje: Nastja Fekonja, Dominika Tkalčič	Marija Andrejč
	2005/2006	zlato priznanje: Dominika Tkalčič, Aljoša Klemenčič srebrno priznanje: Damijana Tkalčič, Veronika Klemenčič	

	2006/2007	zlatno priznanje: Dominika Tkalčič, Aljoša Klemenčič srebrno priznanje: Dominika Tkalčič, Nastja Fekonja	
	2007/2008	bronasto priznanje: Denis Belak, Rok Vrzel	
	2009/2010	bronasto priznanje: Gregor Koren, Nina Bolčina	
	2011/2012	bronasto priznanje: Gregor Koren srebrno priznanje: Luka Marinič, Tjan Šoštarič, Dejan Ploj, Blaž Pučko	
	2012/2013	bronasto priznanje: Dejan Ploj	
likovni natečaji	2004/2005	častna nagrada natečaja otroških izdelkov na Japonskem (The 12th World Childrens Picture Contest: Uroš Mlinarič	Ida Petek
	2010/2011	mednarodni natečaj Plakat miru: izdelki na finalni razstavi najboljših del CD Ljubljana: Robertina Rožanc, Laura Marinič	
	2010/2011	mednarodni natečaj Evropa v šoli: 2. mesto na državnem izboru Prostovoljstvo-voljan pomagati, slika v zborniku nagrajenih del): Ema	

210-letnica šolstva na Kapeli

		Dubrovski	
	2011/2012	mednarodni natečaj Plakat miru, finalistka Ines Fridau Tivadar	
	2011/2012	1. nagrada za zmagovalno šolo na natečaju Planica in otroci: Eva Klemenčič	
	2011/2012	natečaj "Moja eko obleka", uvrstitev na finalno prireditev: Dora Plohl	
	2012/2013	uvrstitev na razstavo najboljših izdelkov v Državnem zboru RS na likovnem natečaju KPK Povej z majico: Laura Marinič	
	2013/2014	zmagovalka natečaja petih držav logotipa Comenius 2013-2015: Viktorija Šfarič	Ida Petek
literarni natečaji	2005/2006	zmagovalna zgodba na natečaju iz nemščine Maja und die goldene Blume: Kaja Kocuvan, Klementina Makari, Sašo Šerber	Milena Titan
	2005/2006	2. nagrada na literarnem natečaju Pim und die Maus iz nemščine: Tomi Perša	
	2005/2006	samostojna knjižna izdaja:	Živana Safran

		Nina Fekonja, Super Tadej	
2006/2007		samostojni knjižni izdaji: Nina Fekonja, Sedmi čut Tomi Perša, Pogumni pes Borut in izginotje redke cvetlice	
2007/2008		samostojna knjižna izdaja: Domenika Presekar, Kruta resnica	
2008/2009		samostojna knjižna izdaja: Ivana Plohl, Ognjene misli	
2009/2010		samostojne knjižne izdaje: Ivana Plohl, Ognjene misli Brina Jakovljevič Pavlica, Krvavozeleno Dominika Tkalčič, Čarobna moč glasbe Domenika Presekar, Iz dnevnika tiste Nike	

Dosežke zbrali Slavica Kovačič in Milena Titan

210-letnica šolstva na Kapeli

Sprejem odličnjakov/najuspešnejših učencev pri županu Občine Radenci

Šolsko leto	Učenci	Razredniki
2004/2005	Samantha Roškar, Marko Rautar, Kristjan Žunič in Tjaša Jerič	Angela Stajnko Bernarda Roudi
2005/2006	Tajda Gredar, Martina Ivanuša, Jaka Lušanc	Živana Safran
2006/2007	Maja Aleksić, Nina Fekonja, Jaka Lušanc, Samanta Raduha in Suzan Rožanc	Ida Petek
2007/2008	Jure Domajnko in Laura Kerčmar	Marija Andrejč
2008/2009	Miha Belak, Rok Fajfar, Nastja Fekonja, Jan Jurkovič, Ivana Plohl, Domenika Presekar, Dominika Tkalčič	Bernarda Roudi Milena Titan
2009/2010	Urška Lukovnjak, Tadej Lukovnjak, Tjan Rožanc in Monika Šumak	Andreja Strmšek
2010/2011	Mihael Irgolič, Tomi Perša, Doris Rautar, Sara Trstenjak in Urška Vajs	Angela Stajnko
2011/2012	Melisa Benkovič, Aleksandra Grah, Daniela Herbaj, Lan Jakovljevič, Dora Plohl, Patricija Štainer in Melissa Šeruga	Karina Matjašič
2012/2013	Ines Fridau Tivadar, Tilen Pintarič, Robertina Rožanc, Anja Sampl in Sanja Vogrinec	Alenka Kozar
2013/2014	Ema Dubrovski, Lara Klemenič, Laura Marinič in Nika Plohl	Vesna Ketiš

Projekti v obdobju 2004 - 2014

Zdrava šola v Osnovni šoli Kapela od leta 1998 naprej

S projektom Zdrava šola, v katerega se vključujejo učenci, starši, zaposleni, zunanji sodelavci, lokalna skupnost, smo pridobili predvsem to, da smo v vzgojno-izobraževalnem procesu še posebej pozorni na vsebine, ki so v širšem pomenu povezane z zdravjem, in sicer zdrava prehrana, zdrav življenjski slog, duševno zdravje, gibanje, komunikacija, odnosi, ničelna toleranca nasilja, boj proti odvisnostim ipd.

Cilje Zdrave šole ter vsebinske »rdeče niti« smo uresničevali skozi raznolike dejavnosti, ki jih predstavljamo s fotografijami.

Učence smo usmerjali k naravi in zdravemu načinu prehranjevanja.

Veliko pozornosti smo posvečali temam, povezanim z vodo, in bili nagrajeni za celostni pristop na natečajih Voda kot vir življenja ter Voda in zdravje.

Starše in stare starše smo povabili k aktivnemu sodelovanju na dnevih dejavnosti ter dnevih odprtih vrat.

Pridružili smo se projektu Uporabljam me in risali na platnene vrečke ter tako vključevali tudi ekološke vsebine.

Izbrani smo bili za snemanje oddaje ŠPORT ŠPAS.

V zvezi z odnosi in duševnim zdravjem smo izvajali delavnice in pogosto s slikovnimi opomniki poudarjali pomen pozitivnih misli in sporočil za posameznika in počutje v šoli.

Skrbimo tudi za šolsko okolico, zato smo se lotili barvanja cvetličnih korit pred šolo.

Uredili in prenovili smo zeliščni vrt.

Koordinatorji projekta Zdrave šole (2004-2014): Igor Prša, Andreja Strmšek, Mojca Tuš, Nina Nudja Zalokar, mag. Barbara Kovač

Mag. Barbara Kovač in Andreja Strmšek

Osnovna šola Kapela - UNESCO središče

Koordinatorici UNESCO središča: Alenka Kozar, Angela Stajnko

Unesco ASPnet mreža je organizacija, ki uresničuje temeljne UNESCO ideale: deluje v smeri utrjevanja miru, medsebojnega razumevanja in spoštovanja med ljudmi in narodi. Mreža v okviru projektov deluje na lokalnem, regionalnem, nacionalnem in mednarodnem nivoju. Za čim uspešnejše povezovanje vrtcev, šol in srednjih šol v regijah je Unesco ASPnet mreža ustanovila 10 Unesco središč. Tako je Osnovna šola Kapela postala Unesco središče za pomurske vzgojno-izobraževalne zavode. V Unesco središče je vključenih 10 osnovnih in 1 srednja šola, in sicer Osnovna šola dr. Antona Trstenjaka Negova, Osnovna šola Razkrižje, Osnovna šola Turnišče, Osnovna šola Odranci, Osnovna šola Fokovci, Osnovna šola Apače, Osnovna šola Kapela, Dvojezična šola Lendava, Osnovna šola Črenšovci in Srednja šola za gostinstvo in turizem Radenci. Vseh 11 šol, ki tvori Unesco središče Kapela, se med seboj povezuje in skupaj ustvarja ter sodeluje v skupnih dejavnostih Unesco mreže. S tem bogatimo odnos ter razvijamo vrednote ter spoznavamo delo in življenje drugih šol.

Nova strategija in načrt dela ASP mreže je kot ključne elemente poudarila štiri Delorsove stebre učenja za 21. stoletje: vedeti, delati, biti in živeti skupaj. Te stebre učitelji in učenci Unesco središča Kapela poskušamo s projekti čim bolj vključevati v vzgojno-izobraževalno delo. Na ta način želimo učence pripraviti na izzive, ki nam jih ponuja svet.

Cilji in načela vseživljenjskega izobraževanja, temelječa na "štirih stebrih", so temelj vrednot in pedagoškega delovanja vseh Unesco šol. Tudi Osnovna šola Kapela kot članica Unesco ASPnet mreže prispeva h kakovostnejšemu razvijanju znanja, dela, osebnosti in sreče slehernega posameznika ter manjših in večjih skupin ljudi.

UNESCO ASPnet šola

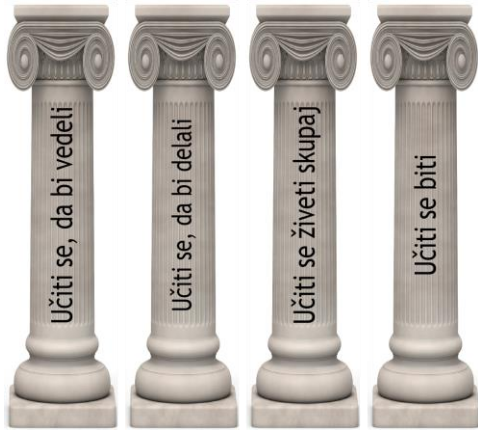
UNESCO
Associated
Schools

Koordinatorji (2004-2014): Helena Hedžet, Karina Matjašič, Alenka Kozar, Angela Stajnko in Urška Legen

Naše delo temelji na štirih Delorsovih stebrih izobraževanja za 21. stoletje, ki omogočajo učencem optimalni razvoj. Delorsovi stebri nas

učijo:

Slika 21: Delorsovi stebri

Obenem pa razvijamo odprtost in spodbujanje k sožitju ter z učenci obravnavamo in jih učimo temeljnih Unesco tem, kot so:

- mir in človekove pravice, otrokove pravice
- svetovni problemi in vloga Združenih narodov pri njihovem reševanju
- globalno učenje, varovanje okolja, trajnostni razvoj
- medkulturno učenje in kulturna dediščina
- globalno državljanstvo (razumevanje)

Cilji naše šole:

- skrbeti za vključevanje UNESCO vsebin v letni delovni načrt šole
- sodelovati pri nacionalnih projektih in mednarodnem projektu ter jih promovirati
- izvesti pilotski projekt ter razvijati nacionalni projekt naše šole
- predvajati Unesco himne, urediti Unesco oglasno desko, predstavljati dejavnosti Unesco šole na spletni strani šole
- udeleževati se Unesco seminarjev in izobraževanj
- razvijati solidarnost in prostovoljne aktivnosti znotraj šole, v domačem kraju
- delovati kot regijsko središče
- sodelovati z drugimi šolami v ASPnet mreži

V zadnjih desetih letih smo bili zelo aktivni. Sodelovali in izvajali

Slika 22: Mirovniški festival v Slovenj Gradcu

Slika 23: Obležitev mednarodnega dneva miru

smo številne projekte.

Pilotski (šolski) projekti	Udeležba in izvedba nacionalnih projektov	Udeležba v mednarodnih projektih
2011/12 - Izboljšanje bralne in matematične pismenosti 2012/13/14 - Moč vode 2014/15 - Sijem od zdravja	Dan človekovih pravic (Kolosej) Unesco kviz Dan kulturne raznolikosti za dialog in razvoj Eko dan Mirovniški festival v Slovenj Gradcu Živimo skupaj (nacionalni projekt)	Eno tree planting

Pomembni dogodki v zadnjih desetih letih

2004/2005 Pridobili smo naziv Unesco središče.

2005/2006 Na prireditvi (21. 2. 2006) ob podpisu svečane listine Unesco središča nas je obiskala in nagovorila nacionalna koordinatorica Unesco šol, ga. Alenka Aškerc Mikeln.

2011/2012 Potrdili smo mednarodni status naše šole kot Unesco šole v Sloveniji.

2012/2013 Gostili smo članice Unesco središča in predstavnike občin ter gostjo gospo Ljubico Kosmač, namestnico Unesco koordinatorice, ki je spregovorila o štirih stebrih vzgoje in izobraževanja.

Urška Legen

UNESCO nacionalni projekt - Živimo skupaj

Z nacionalnim Unesco projektom Živimo skupaj, ki ga izvajamo od šolskega leta 2012/13, želimo razvijati in poglobljati medosebne odnose, se naučiti sodelovati, spoštovati in živeti skupaj. Pri tem moramo upoštevati raznolikost posameznika in spoštovati njegovo osebnost. V vseh dejavnostih smo dajali poudarek kulturni raznolikosti, razvijanju pozitivnih medsebojnih odnosov in razvijanju celostnega pristopa.

Temeljni cilji projekta so:

- razvijanje kulture miru in nenasilja
- razvijanje štirih Delorsovih stebrov (živeti, vedeti, biti, delati skupaj)
- spoznavanje kulturnih, naravnih in geografskih značilnosti različnih krajev
- spodbujanje pozitivnih medosebnih odnosov
- spoštovanje različnosti
- sodelovanje med različnimi generacijami.

Izhodišče za spoznavanje kulturne in naravne raznolikosti sodelujočih šol so bili tipični izdelki ali kulturna značilnost kraja, iz katerega prihajajo. Tako smo na šoli gostili Unesco šole, ki so nam predstavile ljudske šege, tradicionalne obrti, različna narečja, stare igre in kulinarične posebnosti.

V projektu dajemo poudarek tudi medgeneracijskemu povezovanju, in sicer želimo vzpostaviti medčloveški odnos in sodelovanje med različnimi generacijami. Z osrednjo temo Sožitje generacij razvijamo pozitivnejši odnos med generacijami. Soustvarjanje v delavnicah je priložnost za izmenjavo izkušenj, spoznanj, druženje, učenje in pomoč ene generaciji drugi. Ob tej priložnosti smo na šoli gostili dedke in babice ter oskrbovance Doma za starejše občane Radenci. S sodelovanjem v različnih delavnicah so učenci spoznavali pomembnost sobivanja. Pomembno je, da se povezujemo, med seboj sodelujemo, se pogovarjamo, igramo, dihamo, skratka živimo.

Živeti skupaj je tudi eden izmed 4 temeljnih stebrov vzgoje in izobraževanja, na katerem raste in se razvija celotna Unesco ASPnet mreža. Vse dejavnosti, ki jih razvijamo v središču ter sodelovanje v različnih projektih, ponujajo možnosti praktičnih učnih aktivnosti, ki spodbujajo učence k razmišljanju, razumevanju in razvijanju moralnih vrednot. V zdravem in spodbudnem okolju, v katerem je veliko priložnosti za celostni pristop, se razvijajo neodvisne in odgovorne osebnosti, ki znajo prisluhniti tudi svojemu srcu.

Alenka Kozar, Angela Stajnko

Eko šola kot način življenja

Osnovno načelo delovanja programa Ekošola je, da bodo otroci kmalu v prihodnosti sprejemali pomembne odločitve na vseh ravneh našega življenja. Skozi dejavnosti v programu postajajo ambasadorji za uresničevanje trajnostnega razvoja, vplivajo tudi na obnašanje odraslih ter spreminjajo njihove vzorce ravnanja. Program Ekošola je šola za življenje, ki bogati čustvene vezi otrok in mladih do narave. Uči jih spoštovati drugačnost in ceniti naravne dobrine.

Glavni cilj slovenskega programa Ekošola je vzgoja otroka in mladostnika, ki mu skrb za okolje in naravo postane del življenja.

Učenci, njihovi starši in delavci šole si skupaj prizadevamo in dosegamo naslednje cilje:

- ločeno zbiranje odpadkov in ozaveščanje učencev in staršev o ločenem zbiranju odpadkov
- zbiranje odpadlih baterij

- zbiranje starega papirja
- uporaba naravnih materialov pri izdelovanju različnih izdelkov
- razvijanje pozitivnih medsebojnih odnosov in pomoč pri odpravi revščine
- učinkovita raba naravnih virov (voda, odpadki, elektrika)
- izvedba EKO dneva
- skrb za urejenost šolske okolice, učilnic in drugih šolskih prostorov
- skrb za zdravo prehrano in čisto pitno vodo
- sodelovanje s starši, lokalno skupnostjo, PEC, podjetjem Saubermacher Slovenija, mediji in drugimi zunanjimi sodelavci
- povezovanje z EKO šolami doma, v okviru EU in širše

7. novembra 2008 smo izvedli EKODAN na temo ZDRAV NAČIN ŽIVLJENJA – ZDRAV ŽIVLJENJSKI SLOG. Ta dan so na naši šoli snemali prispevek za oddajo Šport Špas. Dva tedna pred snemanjem smo se odpravili s šestimi učenci na Pohorje v adrenalinski park, kjer so posneli prvi del oddaje. 7. novembra je prišla ekipa RTV Slovenije na šolo, kjer so posneli drugi del oddaje. Delo je potekalo v delavnicah, v katere so se učenci razvrstili po svoji izbiri. Sodelovali so vsi učenci, učitelji, strokovni delavci in drugi zaposleni na šoli.

V okviru dejavnosti EKO šole smo zbirali papir za fundacijo Pismo srca, kjer smo za eno učenko pridobili celoletno štipendijo.

Po razredih imamo narejene EKO oznake in EKO koše. Vsak razred ločeno zbira papir, plastiko in ostalo embalažo. Na šoli zbiramo tudi baterije in zamaške.

Koordinatorji projekta EKO šola: Angela Stajniko, Helena Hedžet, mag. Bernarda Roudi in Tina Klemenčič

Helena Hedžet

Projekt Evropska vas - združeni v raznolikosti

V vseslovenski projekt Evropska vas, ki je namenjen predvsem osnovnošolcem, se je naša šola vključila v šolskem letu 2005/2006. Projekt v sodelovanju s slovenskimi šolami vodi Šola za ravnatelje, organizira ga Evropska hiša Maribor.

Osnovna ideja ter namen projekta Evropska vas je spodbuditi medkulturno razumevanje, toleranco, solidarnost, spoznavanje drugih narodov in držav v Evropski uniji ter hkrati povečati zavedanje lastne kulturne identitete. Projekt je zasnovan tako, da vsaka šola izžreba državo – članico Evropske unije. Učenci se nato na zanimiv in inovativen način seznanijo z zgodovino izbrane države, z njeno kulturo, kulinariko, običaji, navadami,

jezikom, glasbo, narodno nošo, posebnostmi, spoznajo njeno zastavo, grb, glavno mesto ter proučujejo način življenja njenih prebivalcev.

Na temo izbrane države so učenci vsa leta pridno ustvarjali pri pouku ter na dnevih dejavnosti. Vse ideje in izdelke je skupina učencev v pesmi, plesu, recitacijah, barvah in v živi besedi vsako leto predstavila na sklepni prireditvi projekta, ki poteka meseca maja ob dnevu Evrope. Učenci naše šole so z medsebojnim sodelovanjem učencev vseh vključenih šol zgradili vas, ki prikazuje vse države – članice Evropske unije, torej EVROPSKO VAS.

Naša šola je v projektu spoznala naslednje države Evropske unije:

Šolsko leto	Država
2005/2006	Slovenija
2006/2007	Švedska
2007/2008	Finska
2008/2009	Grčija
2009/2010	Malta
2010/2011	Slovaška
2011/2012	Češka
2012/2013	Anglija

Slika 24: Zaključna prireditev 2009/2010 v Murski Soboti

Koordinatorji projekta EVROPSKA vas: mag. Bernarda Roudi, Helena Hedžet, Lucija Kret, Alenka Kozar, Igor Prša, Tina Klemenčič, Andreja Strmšek, Karina Matjašič

Tina Klemenčič

Comenius, večstranska šolska partnerstva

Ali se mednarodno sodelovanje šole "splača"?

Vse od leta 2006 do danes si je naša šola nepretrgoma prizadevala vključevati se v evropske projekte Comenius. Udeležili smo se kontaktnega seminarja v letu 2006 na Švedskem in pripravljali obiskov (Norveška, 2010 in Danska, 2013), pisali obsežne in zahtevne prijavnice, iskali partnerske šole in tako nam je kar trikrat uspelo pridobiti projekt in tudi evropska sredstva za tri različne Comenius projekte.

Večina naših strokovnih delavcev (85%) je bila do sedaj že vključena v mobilnost (obisk partnerskih evropskih šol) in je imela možnost primerjati način poučevanja in pogoje za delo z drugimi evropskimi šolami. Z vsako mobilnostjo v projektu in odhodom v evropske partnerske šole učitelji in učenci širijo svoja obzorja in prihajajo domov, polni novih idej, znanja in entuziazma.

Naš prvi Comenius projekt je nosil naslov Eurotales – Fairytales from around Europe in je trajal v obdobju od 2007-2009. Posebnost tega projekta je bila, da je bilo vanj vključenih kar 7 partnerskih držav in da smo na dve mobilnosti, v Anglijo in na Švedsko, popeljali tudi 6 učencev. Naše partnerske šole v tem projektu so bile iz naslednjih držav: Velika Britanija, Švedska, Nemčija, Francija, Turčija in Španija.

Rdeča nit projekta so bile zgodbe, lokalne in nacionalne. Učenci so pisali izmišljene in resnične zgodbe o lokalnih območjih partnerskih šol, predstavljali so nacionalne pravljice, napisali in uglasbili smo skupno – Veliko knjigo (The Big Book), pripravili dramatizacijo le-te in še bi lahko naštevali. Koordinatorica projekta je bila Vesna Ketiš.

V drugem Comenius projektu, ki je trajal od 2010-2012, smo se povezali s šolami iz Norveške, Danske, Nemčije in Romunije. Projekt je nosil naslov Improving Literacy and Numeracy Skills, Izboljšanje bralne in matematične pismenosti. V tem projektu smo si za cilj zadali izboljšanje pristopov poučevanja na področju razvijanja bralne in matematične pismenosti, preverjanje bralne in matematične pismenosti, razvijanje boljših učnih strategij učencev, razvijanje šolske strategije za izboljšanje bralne in matematične pismenosti, izhajajoč iz dobre prakse sodelujočih šol idr. Posebnost drugega projekta je bila ta, da smo se prvič lotili projekta, s katerim smo želeli izboljšati bralno in matematično pismenost naših učencev ob sodelovanju z drugimi evropskimi osnovnimi šolami.

Koordinatorici tega projekta sta bili Vesna Ketiš (2010/2011) in mag. Anastazija Avsec (2011/2012).

Prav zaradi dodane vrednosti vključevanja evropske dimenzije v neposredno pedagoško delo smo ponosni, da nam je v hudi konkurenci sodelujočih osnovnih in srednjih šol in vrtcev uspelo na evropskem razpisu v letu 2013 pridobiti še tretjič Comenius projekt.

Naš aktualni, tretji projekt Comenius (2013 - 2015), nosi naslov The Power of Feedback, Moč povratne informacije.

S sodelovanjem v evropskem projektu in načrtovanimi aktivnostmi želimo nadgraditi in pridobiti nova strokovna znanja o tem, kako

izboljšati učno uspešnost naših učencev in izboljšati njihove učne dosežke. Cilji projekta sovpadajo z izzivi večine evropskih šol, kako izboljšati učne dosežke učencev. Pravilna povratna informacija (učencu, učitelju ali staršem) je po mnenju strokovnjakov eden izmed najpomembnejših dejavnikov, ki vpliva na učenje in učne dosežke.

V projektu sodelujejo osnovne šole iz Belgije (Go onderwijs van de vlaamse gemeenschap de Grasmus, Leuven), Danske (Elversdamsskolen, afdeling Tølløse, Tølløse), Portugalske (Escola Basica do 1o ciclo com Pre Escolar Visconde Cacongo, Madeira), Švedske (St: Olofskolan, Sundsvall) in naša šola, ki je tudi koordinatorica projekta. To prinaša za našo šolo dodatno odgovornost, da bodo projektne vsebine izpeljane, skladno z načrtovanim. Mobilnosti v Sloveniji so seudeležili tudi danski učenci, ki so bili v mesecu novembru gostitelji štirim našim učencem na 4. mobilnosti na Danskem.

Koordinatorica projekta je mag. Anastazija Avsec, ki je hkrati tudi projektni koordinator za vse vključene sodelujoče šole.

Zagotovo smo ena izmed redkih slovenskih osnovnih šol, ki je uspela kar trikrat zaporedoma pridobiti evropski projekt in smo omogočili našim učiteljem postati "evropski učitelji".

Vključevanje v evropski prostor je priložnost za izkustveno učenje, spodbuja sodelovalno kulturo ter omogoča profesionalni razvoj učiteljev in ravnateljev, s tem pa pomeni tudi priložnost za izboljšanje in razvijanje lastne pedagoške prakse in dvig ugleda šole v okolju.

Vključevanje učencev v evropske projekte predstavlja učencem izziv in motivacijo za učenje drugih evropskih jezikov. Učenci, ki doživijo mobilnost, to pomeni obisk partnerske evropske šole, osebno rastejo, ne samo zaradi pridobivanja osnovnih vseživljenjskih veščin in urjenja sporazumevanja v tujem jeziku, temveč tudi razvijajo druge življenjsko pomembne veščine. Bivanje v gostiteljski družini ali obratno, biti gostitelj učencem iz drugih evropskih šol, je posebno doživetje.

Učenci sprašujejo: "Kdaj bomo spet šli z njimi v drugo državo?" Naši učenci si takšnih izkušenj še želijo.

Slika 25: Udeleženci mobilnosti na OŠ Kapela (oktober 2008) – pohod po Atilovi poti

Vesna Ketiš in mag. Anastazija Avsec

Prevajalske igrice pri pouku slovenščine

Prevajanje pri pouku slovenščine!? Seveda, saj je prevajanje sprva navdušilo najprej mene in šele nato sem s to metodo dolga leta navduševala tudi učence tretje triade. Učenci so prevajali tujejezična besedila v slovenščino, k sodelovanju pa smo sprva povabili učence, ki se v tujih državah v okviru dopolnilnega pouka slovenščine učijo slovenščino, nato pa so se jim pridružili še vrstniki iz drugih držav. Komunikacija je potekala s pomočjo literarnega besedila, kateri je sledil učenčev lastni prevod v jezik, ki ga govori ali jezik okolja, v katerem živi. Tako so nastajali kolektivni večjezični prevodi, ki so zmeraj izšli v skupni publikaciji.

Zakaj metoda prevajanja navdušuje? Kot mentorica sem želela, da učenci ozavestijo materinščino in jo znajo umestiti v evropski prostor. Učence sem povezala z vrstniki iz drugih držav, ki živijo v drugem jezikovnem okolju, mnogi izmed njih imajo slovenske korenine. Književno besedilo je mlade povežalo, obojim pa osmislilo učenje materinščine. Prevajanje se je izkazalo za učinkovito, zanimivo, privlačno in drugačno učenje jezika.

Nosilka projekta je bila skupina učencev v šoli Kapela, ki je prevedla tujejezično besedilo in ustvarila kolektivni prevod. Nato so sledila povabila drugim udeležencem projekta, ki uporabijo isto metodo in prevedejo besedilo v svojo materinščino. Komunikacija je potekala izključno po spletu, zato je bilo možno sproti spremljati vse dejavnosti in rezultate. V slovenskem prostoru je bila metoda prevajanja pri pouku materinščine prepoznavna in kot taka večkrat predstavljena

strokovni javnosti. Zavod za šolstvo RS je projekt potrdil kot mednarodni mrežni inovacijski projekt v okviru projekta Skriti zaklad v letu 2007 in 2008.

Projekt se je vsako leto zaključil z izidom knjižne izdaje, v kateri so bili zbrani vsi prevodi in ilustracije sodelujočih učencev. Projekt pa je bil naravnano tako, da se lahko vsako leto nadaljuje in nadgrajuje ter k sodelovanju povabi zmeraj nove udeležence, saj je izbira književnega besedila vsako leto drugačna. Tako smo z leti besedila dopolnjevali in nadgrajevali še z didaktičnim gradivom za branje, ki spodbuja pogovor o prebranem in so ga ustvarili učenci. Na šoli pa je prevedeno besedilo učence tako navduševalo, da so se zgodile bralne urice za mlajše sošolce, besedila so dramatizirali. Nadgradnja ukvarjanja s knjižnimi besedili pa so bili tudi prvi koraki v svet filma. Učenci so se naučili napisati snemalno knjigo, spoznali so režijo in posneli so prve krajše filme po literarnih predlogah, katere so sami prevedli.

Pri prevajalskih igrinah smo tako s knjigami prevodov potovali okoli sveta. Obiskali smo kar nekaj držav (Švica, Nemčija, Norveška, Italija, Danska, Nizozemska, Romunija, Madžarska, Hrvaška, Srbija ...) in spoznali 16 evropskih jezikov (slovenski, nemški, angleški, romski, srbski, hrvaški, nizozemski, švedski, norveški, makedonski, albanski, furlanski, bosanski, jezik Porabskih Slovencev, danski, romunski). Prav gotovo pa je bilo srečanje mladih prevajalcev z vrstniki in njihovimi mentorji iz Italije in Švice v švicarskem zimskem letoviškem kraju Andermattu nepozabno, saj so prvič v živo tkali vezi.

Vsako leto smo potovali v drugo zgodbo, vsako leto znova so se nam pridružili novi prevajalci in vsako novo šolsko leto je s seboj prineslo vznemirjenje in pričakovanje, saj nikoli nismo hodili po že uhojenih poteh. Na cilju nas je zmeraj pričakala knjižica, ki sedaj stoji na prenekateri knjižni polici in je učencem v ponos in lep spomin na šolske dni. V knjižicah prevodov so spremne besede zapisali ugledni strokovnjaki s področja vzgoje in izobraževanja in tako je inovativna metoda prevajanja pri pouku slovenščine postala prepoznavna doma in v tujini. Prav tako je bila strokovna recenzija projekta metode prevajanja objavljena v reviji Mentor.

Knjižne izdaje

Tako se te veselim (Petz, M. (2007), *Ich freu mich so auf dich!, Tako se te veselim!, Tak san te rad!, Sono tanto felice..., O soi une vore contènt....* Kapelski Vrh, Osnovna šola Kapela.), ki je izšla v marcu 2007.

Baltazar in netopirka (Perschy, J. M. (2008), *Balthasar und die Bibilotheksfledermaus, Baltazar in netopirka, Un amicizia speciale, Balthasar and the Librarybat, Balthasar og Bibilotekflaggermusa.* Kapelski Vrh, Osnovna šola Kapela.), ki je izšla v mesecu marcu 2008.

V sodelovanju z Osnovno šolo Zagorje ob Savi smo prevedli in izdali krajšo slikanico Eve Muszynski, Nandu prihaja (Hier kommt Nandu).

V letu 2009 knjižica Christe Kempfer Gospod Zajček in gospodična Medvedka, ki pa vsebuje poleg nemškega besedila še slovenski, angleški, norveški, srbski, hrvatski, albanski, makedonski in bosanski prevod. Učiteljica in učenci so sodelovali s Sagvag Skule na Norveškem, šolo Andermatt (Švica), Društvom Slovencev Sava Beograd (Srbija), Društvom Slovencev Triglav Subotica (Srbija) in Osnovno šolo XIV. divizije Senovo. Ilustracije so delo učencev šole Andermatt v Švici.

V letu 2010 je izšla samostojna knjižna izdaja Christe Kempfer, Veliki izlet v okviru mednarodnega projekta metode prevajanja pri pouku materinščine v sodelovanju s Šolo Andermatt (Švica), Društvom Slovencev Sava Beograd (Srbija), Društvom Slovencev Triglav Subotica (Srbija), Sobotno dopolnilno šolo pouka slovenskega jezika Göteborg (Švedska), Dopolnilnim poukom slovenskega jezika Landgraaf (Nizozemska) in Osnovno šolo Franceta Prešerna Črenšovci (Slovenija).

V letu 2012 izide štirijezikični prevod knjige Susann Opel Goetz, Frajerja sva, frajerja bova (2012). Prevod nemške pisateljice Susann Opel Goetz, Ab heute sind wir cool, ki je nastal v okviru projekta Comenius, večstranska šolska partnerstva v sodelovanju s šolami Tølløse Skole (Danska), Mørkved skole (Norveška), School Nr. 2, Independenta (Romunija) in Grundschule Baiersdorf (Nemčija).

V letu 2012 izide še prevod knjige pisatelja Petra Härtlinga, Ben liebt Anna – Ben ljubi Ano (2012). Spremno besedo sta napisala dr. Reinhard Zühlke, strokovni sodelavec/koordinator v Ljubljani- Zentralstelle für das Auslandsschulwesen - Zavod RS za šolstvo ter mag. Nada Holc, Zavod Republike Slovenije za šolstvo, OE Maribor.

V letu 2013 izidejo krajše zgodbe Michaela Borlika, Abenteuergeschichten – Zgodbe s podstrešja in prevod norveškega pisatelja Tor Age Bringsvaerda, Der kleine Trol – Pravljica o malem trolu. Spremno besedo so napisali Irena Kumer, predstojnica murskosoboške Območne enote Zavoda Republike Slovenije za šolstvo, Werner Burkart, Veleposlanik Zvezne republike Nemčije, dr. Reinhard Zühlke, strokovni sodelavec/koordinator v Ljubljani- Zentralstelle für das Auslandsschulwesen - Zavod RS za šolstvo, pisatelj Michael Borlik ter mag. Anastazija Avsec.

Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije ter Evropska komisija za izobraževanje, kulturo, večjezičnost in mlade sta v letu 2010 podelila Evropsko jezikovno priznanje mrežnemu razvojnemu projektu Prevajalske igrice pri pouku slovenščine za najbolj inovativni jezikovni projekt v državi, ki sodeluje.

Evropska merila namreč določajo, da mora biti projekt vsestranski pri svojem pristopu, vsak element jezikovnega projekta mora zagotavljati, da se upoštevajo in zagotavljajo potrebe učencev. Pobude morajo predstavljati izboljšanje v nacionalnem kontekstu, kar pomeni napredek pri poučevanju in učenju jezikov in motivacijo za izboljšanje jezikovne spretnosti. Metoda prevajanja je bila nagrajena kot izvirna in ustvarjalna pobuda, ki uvaja nove pristope k učenju jezikov ter sledi evropskim smernicam in je prilagojena evropski jezikovni raznolikosti z namenom navezovanja stikov izven meja države.

Prejem evropskega jezikovnega priznanja je bila potrditev moje dolgoletne prakse pri uvajanju metode prevajanja pri pouku slovenščine, za katero me je pred leti navdušil profesor Miha Mohor in s katero sem zasvojila tudi svoje učenec, saj so vsako novo šolsko leto pričakali z vznemirjenjem, katerega književnega dela se bomo lotili v okviru prevajalskih igrice.

Učenci, ki so sodelovali v projektu, so spletali vezi med vrstniki, nevede so ustvarjali evropsko dimenzijo, ki jim je odpirala vrata v svet prihodnosti, razvijali so medkulturni dialog, učili so se strpnosti v različnem okolju, učitelji pa smo z vzpostavljenimi stiki širili primere dobre prakse. Jeziki so zgradili mostove do kulturnih dosežkov drugih narodov. Ponosni smo na prehojeno pot.

Živana Safran

SKK - dvig socialnega in kulturnega kapitala v lokalnih skupnostih za razvoj enakih možnosti in spodbujanje socialne vključenosti

Socialni in
kulturni kapital

Osnovna šola Kapela je bila v projekt vključena v času od 1. 9. 2013 do 30. 11. 2014 v okviru mreže, ki so jo sestavljali OŠ Radenci, OŠ Kapela, OŠ dr. Antona Trstenjaka Negova ter Vrtec Radenci.

Namen projekta je bil spodbujanje dviga SKK po navodilih Šole za ravnatelje, cilji pa:

- vključitev čim več otrok, staršev, krajanov
- krepitev samopodobe, povezovanja, prostovoljstva
- spodbujanje komunikacije, zaupanja in dobrih odnosov
- krepitev odgovornosti
- spoznavanje in uporaba različnih veščin in znanj
- ustvarjanje trajnih rezultatov, izdelkov, ki ostanejo po zaključku projekta za uporabo

Slika 26: Obiskovanje starostnikov v DOSOR-ju

Najuspešnejše aktivnosti so bile mesečno obiskovanje starostnikov v domu ostarelih v Radencih, kamor so se odpravile prostovoljke 8. in 9. razreda z namenom, da se družijo s starostniki ob družabnih igrah, branju knjig in ustvarjalnih delavnicah. Zelo uspešna je bila aktivnost v septembru 2014, ko so prostovoljci z mentorico pripravili razstavo ob 100. obletnici začetka prve svetovne vojne, namenjeno učencem, staršem in zaposlenim na OŠ Kapela.

Dodana vrednost projekta je bila krepitev medgeneracijskega sodelovanja, prostovoljstva ter spodbujanje komunikacije in dobrih odnosov med učenci in oskrbovanci doma.

mag. Bernarda Roudi

Usposabljanje za samoevalvacijo (2012-2014)

V okviru projekta Usposabljanje za samoevalvacijo so strokovni delavci izbrali na učnem področju izboljšanje branja z razumevanjem in na vzgojnem področju izboljšati cilj sodelovanja:

- med učenci z izboljšano medvrstniško pomočjo
- izboljšati vključenost učencev v skupino, sodelovanje pri pouku
- z izvedbo delavnic in socialnih iger na temo sodelovanja
- razvijati učenčevu prepoznavanje lastne zavesti o pomenu sodelovanja
- spremljati število opravljenih domačih nalog
- izboljšati prinašanje učnih pripomočkov
- Izboljšati sodelovanje staršev (obisk staršev na pogovornih urah)

Pri izbiri prednostnih področij kakovosti, ki jih želimo izboljšati, smo izhajali predvsem iz učnih dosežkov učencev na nacionalnih preverjanjih znanja, opažanj učiteljev, kateri izpostavljajo kot šibko področje učencev branje z razumevanjem ter zavedanja, da je lahko ustrezno sodelovanje vseh deležnikov eden izmed dejavnikov, ki lahko vplivajo na izboljšanje učnih dosežkov učencev ter prednostnih nalog v letnem delovnem načrtu.

Izbrali smo dva cilja:

Cilj 1: BRANJE Z RAZUMEVANJEM

Cilj 2: SODELOVANJE

Dodana vrednost sodelovanja v projektu, ki je potekal pod okriljem Šole za ravnatelje, je sistematičen pristop k izbiri ciljev, ki jih želimo razvijati, in izbor aktivnosti za izvedbo ciljev najprej na nivoju posameznega strokovnega delavca, nato strokovnega aktiva in na koncu celotnega učiteljskega zbora. Vsi strokovni delavci so pripravili individualni akcijski načrt izboljšav in opravili tudi evalvacijo. Izbrana cilja sta dolgoročna, zato strokovni delavci nadaljujemo z izvajanjem aktivnosti, za katere smo ugotovili, da so se izkazale kot uspešne.

Prednost samoevalvacije predstavlja predvsem pridobitev in nadgraditev kompetenc za delo v timu, aktivu, na ravni šole. Kolektiv šole tako skupno načrtuje, delo in dosežke pa sprotno evalvira in dokumentira. Usposabljanje za samoevalvacijo ter vse izvedene aktivnosti na ravni šole pa predstavljajo za strokovne delavce ter članice tima pomembno izkušnjo in nadgraditev strokovnega znanja.

Urška Legen, Karina Matjašič, mag. Anastazija Avsec

Nemška jezikova diploma

Osnovna šola Kapela sodeluje od leta 2013 v skupnem projektu med Slovenijo in Nemčijo za partnerstvo, kompetentnost in skupno prihodnost Nemška jezikovna diploma (DSD). Naši učenci lahko pridobijo nemško diplomo kot dokazilo za aktivno znanje nemškega jezika na nivojskih stopnjah: A2 - B1 Skupnega evropskega referenčnega okvira za tuje jezike (CEFR).

Učenci, predvsem devetošolci, se pripravljajo na izpit, pri katerem se preverjajo vse 4 jezikovne spretnosti: slušno razumevanje, bralno razumevanje, pisna ter ustna komunikacija, saj bodo v letošnjem šolskem letu naši devetošolci prvič opravljali izpit za pridobitev Nemške diplome I - DSD I, ki velja kot dokazilo o znanju nemškega jezika pri nadaljnjem izobraževanju in izbiri poklica ter iskanju službe.

Milena Titan

Spomini na Osnovno šolo Kapela

Jožef Šumak, predsednik sveta staršev 2004-2009

Pred petdesetimi leti

Pred točno petdesetimi leti se je začela naša šolska pot, takrat še v stari šoli. Bilo so drugačni časi. Če bi jih hotel opisati, bi porabil precej strani. Marsikomu bi se zdeli pusti. V šolo smo hodili peš, po makadamski cesti, ki se je ob vsakem dežju spremenila v cesto polno luž in blata. V šoli smo se greti s pomočjo velikih peči v razredih.

Hodniki so bili hladni. Pozimi smo imeli telovadbo v združenem domu. Naš izlet v prvem razredu pa nas je popeljal v Radence. Za nas so to bili lepi časi, polni smeha, nagajivosti.

Vsako jutro je bilo posebno doživetje prihod ravnatelja na mopedu, ki je vedno omagal nekaj deset metrov pred vrhom. Ravnatelj mu je moral pomagati s pedali kot pri kolesu.

Vsi učenci smo stali ob ograji in gledali ta prizor. Za nas je bilo smešno, vendar je bil smeh pritajen. S prihodom ravnatelja se je začel pouk.

V neposredni bližini so začeli graditi novo šolo. V tretjem razredu smo se ob začetku drugega polletja preselili v novo šolo, ki je bila takrat ena modernejših v Pomurju. Za nas učence pa je bila lepa in prostorna. Takrat se še nismo zavedali, da ji je manjkala telovadnica.

Telovadbo smo imeli že takrat v prostoru, ki je bil namenjen jedilnici in proslavam. Ta problem enako rešujejo še danes. V tistih časih je prehrana potekala tako, da smo največkrat pojedli enolončnice ali pa kos kruha in popili lonček bele kave v svojih razredih. Vedno znova so bile težave z obveznim prtičkom, ki je bil pogoj, da si malico lahko pojedel v razredu.

Novi šoli je bilo potrebno urediti okolico. Tu smo otroci veliko pomagali s prinašanjem vode iz mlake v bližnji grapi. To je bilo kar naporno. V šoli smo imeli vodovod, ampak ne za zalivanje trave, dreves in vsega, kar danes raste okrog šole. Za vse učence od petega razreda dalje, ki nismo imeli posluha za petje v zboru, je bilo ob petkih obvezno udarniško delo, in sicer urejanje okolice. Orodje smo prinašali ob petkih od doma – zanimiv pogled. Če si pozabil motiko, si pa pri hišniku dobil metrsko poleno, s katerim si utrjeval plazeči se hrib.

Zanimive se bile naše ure telovadbe, ker je bila naša šola poznana po dobrih rezultatih v gimnastiki in orodni telovadbi. Če smo pridno sodelovali pri uri telovadbe, smo zadnjih petnajst minut lahko igrali košarko ali rokomet. Naše generacije s kapelske šole so bile dobre še v šahu,

saj je bil šahovski krožek zelo popularen. Ja, takrat smo izbirnim vsebinam rekli krožki, odvijali so se izven rednega pouka in se učencem niso šteli v učni uspeh.

Ocenjevalo se je tudi vedenje učencev. Redki so bili učenci, ki so bili za vedenje slabše ocenjeni kot odlično.

Odnos učitelj učenec je bil v naših časih zelo jasno postavljen, predvsem v smislu, da se ve, kdo koga uči in da smo učenci v šoli zato, da se učimo, delamo naloge, poslušamo in šele nato vse drugo. Seveda so bile izjeme na strani učencev, ki so bile res izjeme. Ne bom rekel, da smo se učiteljev bali, imeli pa smo bolj spoštljiv odnos do vsega okrog sebe, saj je bilo zelo težko priti kam naprej. Nekaterih dobrin nismo poznali, npr. kot je televizor pri vsaki hiši, avto, telefon, osebni računalniki, mobilni.

V prvem razredu tovarišica Lidija, v drugem Milena, v tretjem Andrej, še predmetna stopnja in osem let je minilo. Razgubili smo se po različnih šolah. Danes se srečujemo na okroglih obletnicah vsakih pet let. Žal vsi ne pridejo, nekaj pa jih je že pokojnih. Spomini so lepi, na srečanjih obujamo trenutke o prtičkih, urejanju okolice ali drugih drobnih trenutkih.

Z življenjem šole sem se srečal še v dveh obdobjih. Prvo obdobje je bilo po letu 1985, ko sta šolo na Kapeli obiskovala starejša sinova Jožek in Boštjan. Izvoljen sem bil v svet staršev, kjer sem sodeloval pri reševanju vsakodnevnih problemov na šoli v vlogi starša. Časi so se spremenili, tudi v odnosih učitelj - učenec. V tem obdobju smo si prizadevali za rešitev problema s prehrano, saj obstoječi pogoji niso več zadovoljevali zakonskih norm.

Predvsem takratna enotnost in odločnost vseh, zaposlenih in staršev, je prinesla šoli prizidek - jedilnico, ki danes omogoča učencem dostojno prehranjevanje.

Drugo obdobje mojega ponovnega srečanja z življenjem na kapelski šoli pa sega v obdobje po letu 2002, ko je šolo obiskovala mlajša hči Monika. To je že moderen čas, čas mobilnih, celodnevne posejanja učencev za računalnikom, pregovarjanja in izgovarjanja učencev o izpolnjevanju učnih obveznosti. Še bolj se je spremenil odnos učitelj – učenec, čeprav sem proti koncu mojega mandata kot predsednik sveta staršev zaznal, da se ta odnos vendarle vrača v smer, da se ve, kdo koga uči. Mislim, da je tako prav.

V tem času je občina prenovila šolo, kar je garancija za obstoj šole tudi za naprej. Ob koncu mojega mandata je bila odkupljena zemlja za igrišče, pripravljale so se idejne rešitve za telovadnico. Obetavni načrti. Upam, da bodo uspeli.

Mlajša hči je lansko leto končala gimnazijo v Mariboru in je šla študirat, starejša sinova imata dobre poklice, tudi meni je uspelo pridobiti dobro izobrazbo. Iz tega sklepam, da naša šola na Kapeli učencem daje dobro osnovo za življenje. Tako naj ostane tudi za naslednje generacije.

Jožef Šumak

Danilo Lukovnjak, predsednik sveta staršev 2009-2013

Lepi spomini na šolske dni ...

Dolgo je že tega, odkar sem zadnjič sedel v šolske klopi Osnovne šole Kapela, že več kot »četrt stoletja«, bolj natančno bo minilo že skoraj 30 let. Toda kljub temu so spomini na šolske dni zelo lepi in vsakič, ko vstopim v šolo, se teh trenutkov tudi z veseljem spominjam. Seveda je bilo takrat na šoli bolj živahno, ker je bilo več učencev. Pouk je bil organiziran za nižjo stopnjo od 1. do 4. razreda dopoldan in popoldan, za višjo stopnjo od 5. do 8. razreda pa samo dopoldan. Prihodi v šolo in odhodi domov so bili včasih prave avanture, saj ni bilo takšnih možnosti avtobusnega prevoza, kot so danes. Predvsem popoldan smo morali v šolo peš, ne glede na vreme in naše počutje. Še posebej veselo je bilo v zimskem času, ko je zapadlo obilo snega, ki smo ga učenci pridno izkoristili za športne in tudi »nagajive« aktivnosti.

Glavna pripomočka za učenje sta bila učbenik in zvezek, zraven pa je spadalo seveda poslušanje učitelja. Otroci smo se znali med seboj pogovarjati, dogovarjati in načrtovati tudi izvenšolske aktivnosti, ker telefonov ni bilo. Zelo veliko smo se družili in igrali tudi po šoli, saj po televiziji tako ali tako ni bilo nič posebej zanimivega za osnovnošolce.

Šola je bila v tistem času zelo lepo urejena, imeli smo šolsko igrišče ter malo telovadnico. Dosegali smo zavidljive športne rezultate. Teh osem let je hitro minilo in odšli smo vsak po svoji poti. Vedno pa se radi srečamo in obujamo spomine na osnovnošolska leta.

Zadnjih nekaj let pa sem se spet začel vračati v »mojo« šolo, vendar tokrat v drugačni vlogi. To šolo obiskuje hči, ki jo bo kmalu zaključila. Obiskoval jo je tudi sin, ki jo je pred petimi leti uspešno zaključil, nato je nadaljeval šolanje na Gimnaziji Franca Miklošiča, sedaj pa se že »spopada« z novimi izzivi na študiju. V moji družini je to že tretja generacija, saj sta šola na Kapeli obiskovala tudi moja starša.

Ko sem po več letih ponovno prišel v šolo, sem takoj spoznal, da je ta šola še vedno tako prijazna, kot je bila. Učni pripomočki so sicer že nekoliko posodobljeni, saj je razvoj zahteval prilagoditev v učnem procesu. Bil sem zastopnik staršev v Svetu staršev OŠ Kapela, nekaj let tudi predsednik sveta staršev. Starši smo si ves čas prizadevali za čim boljše učne pogoje naših in bodočih otrok. Vsa naša prizadevanja niso rodila sadov, nekaj pa smo le premaknili na bolje. S

skupnimi prispevki smo šoli omogočili nakup računalnikov in interaktivnih tabel. Zaradi nastale gospodarske situacije nismo pozabili tudi na tiste, ki so postali potrebni pomoči in smo jim v okviru možnosti tudi pomagali. Prizadevali smo si za izgradnjo večjega športnega igrišča ob šoli, saj je sedanje že tako načel zob časa, da skoraj ni več uporabno, vendar nam to žal ni uspelo.

Zelo sem ponosen na to šolo, kot učenec in kot starš, zato si želim in upam, da bo lahko še več bodočih generacij v čim večjem številu sedlo v klopi OŠ Kapela in kot pravi njihov slogan »...smo majhna, prijazna in sodobna šola, ki vzpodbuja pozitivne vrednote in uči za življenje.«

Danilo Lukovnjak

Nevenka Raduha, predsednica sveta staršev 2013 -

Moje rojstvo sega sedaj že v daljnje leto 1971, torej še v zadnjo tretjino prejšnjega stoletja. Na prvi pogled nepomembno leto, vendar takrat se je rodila večina mojih sošolcev, pa tudi Zlatko Zahovič, slovenski nogometaš, Goran Ivanišević, svetovno znani tenisač ... In zgodil se je boksarski dvoboj stoletja, ko je Joe Fraizer premagal dotlej nepremaganega Muhammada Alija. Tega leta se je zgodil APOLLO 14, izdelan je bil prvi mikroprocesor na svetu, John Lennon je napisal in izvedel pesem »IMAGINE« in še mnogo pomembnega bi se našlo, ki bi pričalo, da je bilo leto 1971 eno izmed boljših.

Čas gre hitro naprej, pri tem ugotavljam in se spominjam, kako sem še kot osnovnošolka razmišljala o letih po letu 2000. Kako oddaljena so se mi zdela sedemdeseta in osemdeseta leta, ko sem gulila šolske klopi v osnovni šoli na Kapeli. Moji spomini na obdobje šolanja v šoli, ki se je od leta 1982 imenovala Osnovna šola 25. maj Kapela, so zelo prijetni. To je bilo obdobje spoznavanja veliko novega.

Prvošolka sem bil v letu 1978, osmošolka pa v letu 1985. Spomnim se, da je bilo tedaj zelo veliko otrok. V šolo smo hodili peš, šele kasneje se je uvedel šolski avtobus. Moji sošolci iz oddaljenih krajev so veliko pešočili, še posebej, če so avtobus zamudili, kar pa ni bilo malokrat.

Skozi prvi razred nas je popeljala učiteljica Frančiška Cizl, ki nam je s svojo modrostjo in blagim materinskim značajem olajšala vstop v šolske klopi. Živ spomin je na dan, ko smo bili sprejeti med pionirje in smo si naredili rdeče rutice in modre kapice. In tak veličasten dan je bil nagrajen z veličastno malico: hrenovke in čaj.

V drugem razredu nas je učila učiteljica Milica Turk, ki je tisto leto na kapelski šoli nadomeščala, precej visoka gospa, nekoliko strogega in mrkega pogleda. Ko razmišljam o drugem razredu, se spomnim vdanosti učiteljice takratnemu sistemu, saj je v otroštvu preživela holokavst in so ji vrednote, kot so svoboda, zdravje, življenje in mir, veliko pomenile in jih je prenašala tudi na

nas. Spomnim se, da je ravno tistega leta umrl predsednik Jugoslavije tovariš Tito in to jo je še posebej prizadelo. Ob tej priložnosti smo se umrlemu Titu v spomin poklonili s posebej pripravljenim zvezkom, ki ga še vedno hranim.

V petem razredu se je začela predmetna stopnja in s tem tudi selitve med učilnicami, kar se nam je zdelo zelo »cool«. Naša razredničarka je postala učiteljica nemškega jezika, Marija Mauko. V petem razredu nas je učiteljica Marija Fras učila še srbohrvaščino – najpomembnejši uradni jezik v bivši državi Jugoslaviji. Pa tudi pisati cirilico. Še zdaj mi večkrat pride prav, saj se določenih črk še vedno spomnim. Pri tem predmetu sem bila še posebej važna, saj so zgodbe v berilu opisovale deklico Nevenko in njene dogodivščine.

V sedmem in osmem razredu smo se navduševali nad posrečenimi in ponesrečenimi poizkusi pri kemiji in se včasih tudi z otroško sramežljivostjo in nagajivostjo učili o delovanju človeškega telesa pri biologiji, oboje z učiteljico Slavico Pirc. Novi veter je na šolo prinesel učitelj fizike in tehnike, Miran Škof. Bil je mlad in sodoben. Drugačen – kar nas je včasih zabavalo, spet drugič pa strašno motilo. Svojo ljubezen do likovne umetnosti je vso predmetno stopnjo na nas prenašala učiteljica Ida Petek, ki to počne še danes pri mojem sinu Jakobu, ki obiskuje 5. razred.

Ne smem pozabiti naše učiteljice telovadbe, Frančike Sep, in njene ljubezni do gimnastike. In teka na 600 m po makadamski cesti mimo šole. In atletskih tekmovanj na igrišču pri OŠ Gornja Radgona. In tekmovanj v rokometu in košarki. In rivalstva med okoliškimi osnovnimi šolami. Nisem bila dobra športnica, vendar sem se trudila po svojih najboljših močeh.

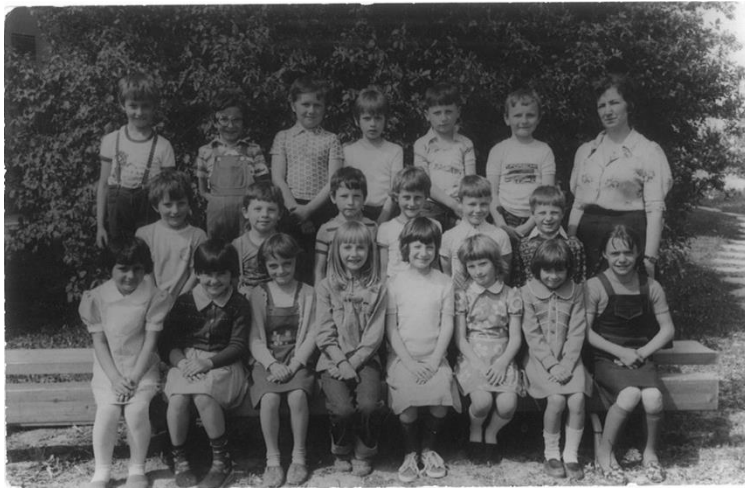
Zadnji dve leti osnovne šole smo dobili novo razredničarko, učiteljico slovenskega jezika, Živano Safran. Razredne ure pri njej so velikokrat potekale v popolni tišini, saj smo bili nagajiv razred, pa tudi puberteta nas je že pošteno razganjala. Spomnim se razredne ure, ko nas je »obdelovala« ločeno, fante in punce.

Skozi vsa leta se spomnim proslav ob pomembnih praznikih, ki jih ni bilo malo. Posebno slovesno je bilo vsako leto ob dnevu mladosti, 25. maja, ko smo proslavljali rojstni dan tovariša Tita in je vsako leto k nam prišla na obisk delegacija učencev in učiteljev iz pobratene osnovne šole iz Mladenovca v Srbiji.

Proslave so bile odraz našega kulturnega udejstvovanja, saj so bili na šoli zelo aktivni krožki, kot so ritmični krožek pod mentorstvom Vere Sever, ki je bil znan daleč naokrog, dramski krožek, ki ga je vodila žal zdaj že pokojna učiteljica Jožica Lazar in s katerim smo s svojimi predstavami gostovali blizu in daleč, folklorni krožek pod vodstvom Frančke Cizl in še posebej otroški in mladinski pevski zbor pod taktirko učiteljice glasbe Vere Sever. Velikokrat se je na vajah pevskega zbora priključil ravnatelj gospod Milan Nekrep, ki je gojil posebna čustva do glasbe. V

tem času sta oba pevski zbora štela veliko učencev, mladinski pevski zbor je pesmi izvajal štiriglasno in z lahkoto smo se kosali z našo največjo konkurenco – pevskim zborom OŠ Gornja Radgona.

Tudi po skoraj 30 letih, odkar sem končala osnovno šolanje, čutim veliko spoštovanje do našega ravnatelja, gospoda Milana Nekrepa. Bil nam je svetel zgled kot osebnost, ki so mu vrednote, kot so poštenost, delavnost, odkritost in uglajeno vedenje, zelo blizu.

Slika 27: Generacija otrok 1978-1979

Skozi celoten zapis govorim o učiteljih in učiteljicah. Mi smo jih tedaj naslavljali s tovariši in tovarišicami. V šolo smo hodili v drugih časih, ko so nas učili, da bo v prihodnje vse lepo in še lepše. Časi so se spremenili, a spomini ostajajo. Tudi vezi, s številnimi sošolkami in sošolci ohranjam prijateljski stik in druženja ob vsaki priložnosti, saj smo vsi postali odrasli in odgovorni ljudje s svojimi obveznostmi in dolžnostmi.

Ponosna sem, da sem bila del te zavidanja vredne zgodbe na Osnovni šoli Kapela.

Nevenka Raduha

Dr. Beno Klemenčič

Na obdobje mojega osnovnošolskega izobraževanja na Kapeli me vežejo lepi spomini. Star sem bil 6 let, ko sem prestopil prag šole med vinogradi. Bilo je 1974. leta. Moja prva učiteljica je bila danes žal že pokojna Alenka Puškaš, ki sem jo ohranil v lepem spominu. Naučila me je pisati in brati. Nato so se zvrstili še drugi učitelji in strokovni delavci. Vsak je prispeval svoj osebni pečat in noto k mojemu znanju, izobrazbi in osebnostnemu razvoju. Ne bom pozabil prvih dni v srednji šoli, ko so me profesorji vprašali, iz katere osnovne šole prihajam. Znano je namreč bilo,

da smo učenci iz kapelske šole prihajali z znanjem in veliko nas je uspešno zaključevalo šolanje z odliko. Izobraževal sem se v različnih institucijah, doma in v tujini. Znanje in kompetence, ki sem jih pridobil na OŠ Kapela, so mi predstavljale odličen temelj za doseg vseh zastavljenih ciljev na poti do najvišje stopnje izobrazbe. Ponosen sem, da sem bil učenec Osnovne šole Kapela in to tudi s ponosom vsakomur povem. Še vedno se rad vračam k šoli med vinogradi. Tokrat z ženo in otroki obujam spomine na prelepe dni mojega otroštva na Kapeli in na začetke izobraževalne poti. Vesel sem, da je moja šola še vedno uspešna in razvojno naravnana. Kolektivu šole in vodstvu želim uspešno nadaljevanje tradicije.

Dr. Beno Klemenčič

Doktorat znanosti s področja poslovnih ved, direktor Višje strokovne in ekonomske šole Murska Sobota

Doc. dr. Uroš Tkalec

Drobec spominov na OŠ Kapela

Kratek sprehod po spominih na osnovno šolo me navdaja z radostjo, nostalgijo po otroški brezskrbnosti in mislimi o iskrenih prijateljstvih. Preveč je vtisov, dogodkov in sopotnikov, ki so zaznamovali to prijetno obdobje, zato lahko strnem le nekaj občutij v nekaj kratkih povedih. Spominjam se dolgih sprehodov med goricami domačega kraja, nabiranja kostanjev, koruze in grozdja, ki so ga »prešali« v starih zidanicah. Bilo je nešteto vedrih ur v podaljšanem bivanju, na igrišču, kjer smo se urili v disciplini, sodelovanju, vztrajnosti in natančnosti, skratka veščinah, ki jih je dobro ohranjati skozi življenje. Učili so me, da pot napredka ni ne hitra ne lahka, da nič res novega ne teče gladko, ampak proti odporu, se pa da s trdno voljo in ob primernih spodbudah doseči skoraj vsak cilj. V tistih letih sem razvijal veselje do risanja, petja, igranja šaha in književnosti, ki se je sčasoma umikalo odkrivanju skrivnosti računalništva in matematike. Zvrstili so se prvi uspehi na tekmovanjih, pisanje raznih sestavkov, ki so jih drugi veliko raje brali, kot sem jih sam pisal, znaki uporništv in svojeglavosti, dolgi lasje in večkratno predsednikovanje razredu. Vse to so bile dragocene izkušnje in dobra popotnica za skromne, a pionirske podvige, ki so sledili. Šolska leta tako ostajajo prijeten spomin na dni, ko so se netile iskric radovednosti, želja po znanju in prvi koraki v svet, ki je danes precej drugačen, kot se je zdel takrat.

doc. dr. Uroš Tkalec

Doktor znanosti s področja fizike zaposlen na Fakulteti za naravoslovje in matematiko, Univerza v Mariboru, Medicinska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Institut Jožef Stefan

Dr. Maja Ivana Smodiš Škerl, dr.vet.med.

Leta 1991 sem novo šolsko leto nastopila kot petošolka na OŠ Kapela. Pridružila sem se A-razredu, v katerem je bilo kar nekaj 'starih sošolcev' iz časov obiskovanja vrtca na Kapeli, zato je bil zame prehod v 'novo' šolo nekoliko olajšan. Iz tega obdobja otroštva in zgodnje mladosti se porajajo spomini na lepe in manj lepe dogodke, a najraje obujam tiste prijetne, nekoliko igrivo-nagajive in kasneje že s hormoni obarvane lumparije, ki so popestrile šolske dni in seveda našim učiteljem delale sive lase. Na začetek in konec šolske ure nas je opominjal šolski zvonec, točna in neusmiljena avtoriteta. Lahko pa bi zatrdili, da smo ga doživljali kdaj tudi kot 'odrešilni zvonec', vsaj ob zadnji šolski uri ali pri ustnem preverjanju znanja ...

Šolska leta, ki sem jih preživljala na OŠ Kapela, so bila obdobja učenja, utrjevanja in preverjanja znanja. Znanje, ki smo ga, sodeč le po ocenah v spričevalu, odnesli s seboj, eni bolj drugi manj uspešno, je tista osnovna, a pomembna popotnica za nadaljevanje šolanja, pa naj bo to gimnazija ali poklicna srednja šola. Naj dodam, da je po mojih izkušnjah bila OŠ Kapela tudi kraj neizbežnega brušenja in piljenja medsebojnih odnosov. In kar je pri tem najlepše, pripomogla je k tkanju tistih prvih iskrenih prijateljskih vezi.

Dr. Maja Ivana Smodiš Škerl, dr.vet.med.

Doktorica znanosti iz področja agronomije, zaposlena na Kmetijskem inštitutu Slovenije v Ljubljani, raziskovalka v čebelarstvu

Dr. Boštjan Šumak

Osnovna šola otroku, ki se šele začenja zavedati sveta okoli sebe in zajemati znanje, pomeni eno pomembnejših poglavij v življenju. Osnovna šola je prva šola življenja. Pri tem imajo ključno vlogo učitelji in drugo strokovno osebje ter sošolci, ki otroku predstavljajo drugo družino. Težko nalogo vzpodbujanja želje po znanju in skrbi, da se bo vsak učenec počutil varno in prijetno v tej razširjeni družini, so učitelji OŠ Kapela uspešno opravili.

Čeprav je minilo že mnogo let, odkar sem zadnjič prestopil prag OŠ Kapela, se svojih dni v šolskih klopeh spominjam, kot bi jih preživljal včeraj. Občutek topline in domačnosti, prijazni nasmehi, zguljene klopi in vonj po čuftih iz kuhinje me obdajo vsakič, ko se peljem mimo šole. Z nasmehom se spominjam dni, ko smo s sošolci ob zori na igrišču igrali nogomet, lovili sošolke po hodnikih ter naredili kakšno večjo neumnost, zaradi katere smo bili vedno dvakrat kaznovani - v šoli in doma, saj so starši vedno izvedeli za naše lumparije. Kljub nagajivi mladosti so nam učitelji in učiteljice znali privzgojiti željo po novem znanju. V osnovni šoli sem pridobil pomembne učne navade, ki so mi pomagale pri nadaljnjem izobraževanju - najprej v srednji šoli

in nato na fakulteti, kjer sem formalno izobraževanje zaključil s pridobitvijo naziva doktor znanosti s področja računalništva in informatike.

Življenje me je odpeljalo iz domačega kraja in sedaj moja otroka obiskujeta osnovno šolo v Mariboru, ki pa jo venomer nehote primerjam z OŠ Kapela. Na osnovno šolo gledam tokrat v vlogi starša in ob tem si lahko samo želim, da bi imela enako lepe spomine na šolske dni, kot jih imam jaz. Pomen in vlogo osnovne šole danes razumem še bolj, saj trenutno tudi sam delam v izobraževalnem procesu, in sicer kot docent na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko, na Univerzi v Mariboru. In še vedno se ravnam po besedah, ki sem se jih naučil v osnovni šoli: vse je mogoče, če se le hoče.

Dr. Boštjan Šumak

Doktor znanosti s področja računalništva in informatike, zaposlen na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko Maribor

Dr. Gorazd Tompa

Enaindvajset let mineva, odkar smo s sošolci zapustili šolske klopi OŠ Kapela in odšli vsak svojo pot. Moji spomini na osnovno šolo so kljub dvema desetletjema še izredno živi. Generacija 1985-1993 je bila prav posebna. Bili smo med zadnjimi, ki so pomembno obdobje v življenju, otroštvo in adolescenco, preživljali v časih, ko so bile vrednote naše družbe drugačne od današnjih. Marsikaj se je od takrat v družbi spremenilo, saj je okoli dvajset let stara tudi naša nova država. Šolske dni smo preživljali brez interneta, mobilnih telefonov in socialnih omrežij, pa smo bili kljub temu socializirani in povezani med seboj. Prepričan sem, da statusni simboli med nami sploh niso obstajali, z izjemo kakšnega Kinder jajčka, revije Bravo ali pa novih Jolly barvic iz Avstrije.

Sam imam veliko lepih spominov na to obdobje, razen na samem začetku. Po tem ko sem obiskoval vrtec v Radencih, sem se s težavo vklopil v novo okolje, vendar sem po zaslugi prijaznih (tovarišic) učiteljic Frančke in Anke Cizl hitro napredoval in z veseljem hodil v šolo.

Motilo me je le to, da sem bil pri športni vzgoji, ki jo je poučevala Frančka Sep, zaradi nizke rasti vedno med zadnjimi pri poravnavi v vrsto. Na hodnikih in v garderobi je vladal red, saj je bil takratni ravnatelj Milan Nekrep zelo strog in smo se ga s sošolci potihoma bali. Najbolj smo se veselili proslav, ki so bile takrat zelo pogoste, skoraj vsak mesec je bila kakšna. Poleg tega, da je odpadel pouk, je bilo tisti dan na jedilniku vedno nekaj posebnega, npr. sveže hrenovke in žemljica. Vsi smo jih oboževali, saj za vegetarijanstvo še nismo slišali. Nestrpno smo tudi pričakovali dan, ko si prišel na vrsto kot "dežurni". Poleg tega, da si lahko izostal od pouka, si

imel prav posebno nalogo: ob začetku in koncu šolske ure si po stopnicah odkorakal mimo zbornice v tajništvo in pritisnil na stikalo za zvonec, ki takrat še ni imel časovno programiranega vklopa.

Veliko učiteljev iz OŠ Kapela je tudi prispevalo k formiranju moje osebnosti in me spodbudilo h kasnejši poklicni ali ljubiteljski dejavnosti. Izpostavil bi predvsem Slavico Pirc, ki me je navdušila za naravoslovje, Vero Sever, ki me je spodbujala pri glasbi, in Živano Safran, ki mi je vlila ljubezen do slovenskega jezika, literature in kulture. Seveda ne smem pozabiti na vse ostale učitelje, ki so z vzgojno-izobraževalnim procesom prispevali k mojemu zdravemu odraščanju in se jim lahko danes za to iskreno zahvalim.

Dr. Gorazd Tompa

Doktor znanosti s področja živilstva, zaposlen na Univerzi v Ljubljani, Biotehniška fakulteta

Dr. Tomaž Vaupotič

“Najlepše so fotografije, ki jih ohranjamo v glavi”, mi je dejal nekdo. In prav takšne “fotografije” so se v hipu razvrstile pred mojimi očmi, ko sem izvedel za to zavidljivo 210-letnico obstoja šolstva na Kapeli. Mnogotere peripetije, vragolije in simpatije. Še sam sebi se čudim, kako živi so spomini na prvi razred, na sprejem med pionirje, bralno značko, tekmovanja in nagrade, lepe ocene in vzgojne ukrepe, najljubše predmete in celo izreke nekaterih učiteljev - stroge in zabavne, a vedno dobronamerne. In seveda na večino sošolcev, ki smo po osemletnem druženju stopili vsak na novo pot, po kateri hodimo še danes. Nekateri bliže Kapeli, spet drugi dlje v stran. Škoda, da se več ne srečamo. Pravzaprav se nikoli po tistem nismo več videli v takšni sestavi, kot smo hodili na izlete. Zato si močno želim, da bi se to zgodilo prej kot ob trimesčni obletnici našega letnika ...

Moja pot, prehojena v tistih čudovitih osmih letih po kapelskih gričih in bližnji okolici, je zagotovo zaznamovana z neizbrisnimi fotografijami, ki jih z veseljem ohranjam tam, kjer zagotovo ne bodo zbledele.

Dr. Tomaž Vaupotič

Doktor znanosti s področja biotehnologije, zaposlen v Leku d.d. Ljubljana

Ivana Plohl

Majhna šola na kapelskem bregu in z njo prvi koraki v svet znanja. Prva prijateljstva in prve simpatije. Kdo se tega ne bi spominjal? Ko svoje življenje, kakor filmski trak prevrtim nazaj, vse

do otroštva, imam pred seboj utrinke iz osnovnošolskih let na Kapeli. Spomnim se tekanja po hodniku, igranja s sošolci in učiteljev, ki so z našo generacijo, prvih »devetletkarjev«, imeli kar precej dela. Obdobje mojega odraščanja zaznamuje osnovna šola, saj je v meni pustila ogromen pečat. V tem obdobju sem spoznala, s čim se želim ukvarjati v življenju, saj so me šolski projekti spodbudili k ustvarjanju na različnih področjih. Možnosti, ki mi jih je ponudila šola, sem dobro izkoristila. Vodenje proslav, petje, ples, razstave, šport, otroški parlament in prevajanje knjig, so le del mojih izkušenj, ki so mi v nadaljnjih letih šolanja prišle še kako prav. Po devetih letih sem stopila iz osnovne šole, z velikimi ambicijami in željami za naprej. Vedela sem, kaj hočem in za to prednost sem hvaležna učiteljem, ki so mi postavljali izzive in me hkrati znali motivirati.

Prav tako so se vame močno zasidrali obrazi prijateljev, ki so zgradili današnje spomine. Čeprav smo ob koncu šole zavili vsak svojo pot, se še vedno radi družimo. Čudovit je občutek, ko zagledaš dobro poznan nasmeh, tak iz otroških in najstniških dni. In spet te ponese nazaj. Nazaj na Kapelo.

Ivana Plohl

Študentka 2. letnika medijske komunikacije, Fakulteta za elektrotehniko, računalništvo in informatiko - FERI

Spomini nekdanje učiteljice Živane Safran

Moja pot v šolo me je vsako jutro peljala po ozki poti navkreber in se vzpenjala med vinogradi vse do cerkve, kjer mi je pogled rad ušel po bližnjih gričih. Čudovit razgled, prostranost narave, tako prvinsko. Bila so nepozabna jutra, ki so iz dneva v dan napovedovala, da bo tudi moj dan v šoli med učenci nepozaben, saj so otroške oči tako zvedave in željne znanja. Med hojo sem v glavi premlevala snov, razmišljala, ali imam pripravljene vse učne liste, kdaj moram poslati poročila, zakaj nisem prejela elektronske pošte ...

Potem pa šolska vrata in živžav. Pouk slovenščine, kako popestriti učenje, kako navdušiti za materinščino. Odgovori na ta vprašanja so terjali marsikatero neprespano noč. Sama ne maram že utečenih, suhoparnih poti, zato smo z učenci ubirali drugačne.

Izdati knjigo, to je najlepša izkušnja, ki se mi je dogodila. Preplaval me je najlepši in najčudovitejši občutek ... je zapisala Domenika ob izidu prvenca. Tudi sama sem z njo delila veselje in teh srečnih dogodkov je bilo kar deset. Deset uspešnih učencev na natečaju s knjigo s kataložnim zapisom.

Že spet ti učni listi! Jaz pa sem se tako trudila in iskala zanimive članke po mladinski periodiki ali med priljubljenimi knjižnimi besedili. Prav, pa bom pritegnila učence, da jih bodo poskusili sami

sestaviti. Kar nekaj se jih je ojunačilo. Ko so mi povedali, kaj jih zanima, sem jim s tega področja poiskala besedilo in delo se je začelo. Sprva so pripravili zgolj nekaj nalog, ko pa smo sedli skupaj, so nastale prave male mojstrovine. In s kakšnim veseljem so nato sošolci reševali naloge z razumevanjem besedil, saj so jih zanje pripravili vrstniki. Nekoč mi je neki šestošolec rekel: Učiteljica, zdaj šele razumem, kaj je slovenščina. Pa toliko računalniškega oblikovanja sem se naučil.

Še veste kakšno uganko? Povejte nam jo? Kako spodbuditi otroka, da bo spraševal, da bo razmišljal, da bo povezoval, da bo govoril knjižno ... Na tak duhovit način, toda tudi ugank mi je počasi zmanjkovalo.

Jezikovni pouk, besedišče, zložene povedi ... Kakšen dolgčas, bi kdo rekel. Če pa se tega učiš z metodo prevajanja, pa je vse čisto preprosto. Ne, pa ni, je pa vsaj zabavno. Prevajalske igrice se je igralo v zadnjih letih veliko učencev, ki so vztrajali, dokler niso na knjižno polico postavili avtoriziranega prevoda iz nemščine v slovenščino. Takih prevodov se je nabralo za deset čudovito ilustriranih knjižic. Tako so se naučili, kako nastane knjiga.

Kako pa nastane film? Priznala sem, da nimam pojma o snemanju. Bomo pa mi, so zagotovili učenci. Pa tudi so. Izbrali smo literarna besedila, ki so jih učenci sami prevedli, napisali scenarij in snemalno knjigo. Akcija, snemamo. Od doma so sprva prinesli kamere, nato pa je šlo že kar z mobilnimi telefoni. Bili so pravi mojstri montaže, saj so filme opremili še z glasbo. Čudovit občutek, ko so učenci učili tudi mene.

Preberite nam kaj. Da, to so bili prav posebni trenutki, ko je učilnico razsvetljeval le soj sveč. Včasih so sedli kar v krogu na tla in prisluhnili mojemu branju. Tišina, da bi še šivanko slišal pasti na tla in radovedne oči.

Zaradi vseh teh otrok sem bila rada učiteljica. Učili smo se drug od drugega in med nami je vladal ustvarjalni nemir. Ne smem pa pozabiti tudi mojega pomočnika, brez katerega nisem mogla niti dneva. To je bil moj računalnik, ob katerem sem presedela ure in ure. Če bi znal, bi povedal, kako sem se učila računalniškega oblikovanja, koliko vabil, zahval in priznanj, strokovnih člankov, predstavitev, scenarijev za šolske proslave in učnih listov mi je pomagal ustvariti. Bil je moje okno v svet projektov. Pomagal mi je navezati stike z učitelji iz tujine, s katerimi sem sodelovala.

Moja poklicna pot ni bila vezana samo na delo v šoli, saj sem bila vključena v številne projektne skupine v okviru Zavoda za šolstvo ali Ministrstva za šolstvo in prav ta vpetost in prepoznavnost v strokovni javnosti je bila povod za podelitev Priznanja Blaža Kumerdeja.

Ko se tako oziram na prehojeno pot, mi spomini izvablajo zgolj prijetne trenutke, roka pogosto poseže po knjigah mojih učencev, oko zastane na zapisanih posvetilih. Če zaprem oči, šola še zmeraj enako diši in mi odstira vrata.

Dan se počasi nagiba v večer. Vinogradi kapelskih gričev se kopajo v večernem soncu in napovedujejo bogato letino. Sama pa stopam po ozki poti navzdol proti domu, korak je počasnejši, toda misli mi uhajajo k vsemu doživetemu. Razmišljam in upam, da nisem zgolj učila snovi, zapisane v učnem načrtu, ampak da sem učencem vzbujala občutek, da se spleča vztrajati in verjeti vase, da sem kdaj pa kdaj komu zasejala seme spoštovanja do slovenske besede in ljubezni do knjige. V meni se naselijo toplina, zadovoljstvo in sreča. Prav zares sem bila rada učiteljica na šoli Kapela.

Živana Safran

Osnovna šola Kapela danes

Vizija

»Smo majhna, prijazna in sodobna šola, ki vzpodbuja pozitivne vrednote in uči za življenje.«

Poslanstvo

Osnovna šola Kapela je javni vzgojno-izobraževalni zavod. Ustanoviteljica šole je Občina Radenci (Odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Kapela, Ur. list RS, št. 42/97, z dne 17. 7. 1997).

Šola je ustanovljena za opravljanje osnovnošolskega splošnega izobraževanja za potrebe šolskega okoliša Osnovne šole Kapela.

Naše poslanstvo temelji na štirih stebrih izobraževanja (Jaques Delors).

Prizadevamo si, da učencem načrtno in sistematično posredujemo znanje ter splošne civilizacijske in kulturne vrednote. Vsa svoja prizadevanja usmerjamo v uresničitev vizije, da bo Osnovna šola Kapela kakovostna šola, odprta do učencev, staršev in vseh, ki vstopajo v prostor osnovnošolskega izobraževanja.

Podatki o učencih

Razred	Razredničarka	Fantje	Dekleta	Skupaj
1.a	Tina Klemenčič	6	6	12
2.a	Tatjana Perša	7	8	15
3.a	Slavica Kovačič	10	5	15
4.a	Lucija Kret	7	7	14
5.a	Helena Hedžet	9	9	18
6.a	Marija Andrejč	10	9	19
7.a	Karina Matjašič	7	12	19
8.a	Angela Stajnko	13	14	27
9.a	mag. Bernarda Roudi	12	11	23
	Skupaj:	81	81	162

Zaposleni november 2014

Ravnateljica

- mag. Anastazija Avsec

Strokovni delavci

- Marija Andrejč
- Sabina Brumen
- Nina Budja Zalokar
- Nenad Dolgov, knjižničar
- Helena Hedžet
- Vesna Ketiš
- Tina Klemenčič
- Mag. Barbara Kovač
- Slavica Kovačič
- Alenka Kozar
- Lucija Kret
- Urška Legen, specialna in rehabilitacijska pedagoginja
- Karina Matjašič
- Zdenka Marinič
- Simona Pajnhart
- Tatjana Perša
- Ida Petek
- Igor Prša
- Mag. Bernarda Roudi
- Andreja Strmšek, svetovalna delavka
- Angela Stajnko
- Mojca Tuš
- Milena Titan

Upravno-računovodsko področje

- Jožica Lazar, računovodkinja
- Tatjana Žokš, poslovna sekretarka

Tehnično področje

- Samo Bajzek, hišnik
- Matjaž Korošec in Marija Marinič, kuharja
Blanka Lukovnjak, gospodinjska pomočnica
- Zdenka Rautar, Marija Zatler, Mirica Vogrinec, čistilke

Javna dela

- Marija Križa

Kazalo vsebine

Nagovor ravnateljice _____	4
Zgodilo se je _____	6
2004/2005 _____	6
2005/2006 _____	8
2006/2007 _____	10
2007/2008 _____	12
2008/2009 _____	14
2009/2010 _____	16
2010/2011 _____	18
2011/2012 _____	20
2012/2013 _____	22
2013/2014 _____	24
Skupnost učencev Osnovne šole Kapela _____	26
Uspehi učencev _____	28
Uspehi učencev na državnih in mednarodnih tekmovanjih v letih 2004 - 2014 _____	28
Projekti v obdobju 2004 - 2014 _____	38
Zdrava šola v Osnovni šoli Kapela od leta 1998 naprej _____	38
Osnovna šola Kapela – UNESCO središče _____	40
UNESCO ASPnet šola _____	40
Eko šola kot način življenja _____	43
Projekt Evropska vas - združeni v raznolikosti _____	44
Comenius, večstranska šolska partnerstva _____	45
Prevajalske igrice pri pouku slovenščine _____	48
SKK - dvig socialnega in kulturnega kapitala v lokalnih skupnostih za razvoj enakih možnosti in spodbujanje socialne vključenosti _____	51
Usposabljanje za samoevalvacijo (2012-2014) _____	52
Nemška jezikova diploma _____	53

210-letnica šolstva na Kapeli

Spomini na Osnovno šolo Kapela _____	54
Jožef Šumak, predsednik sveta staršev 2004-2009 _____	54
Danilo Lukovnjak, predsednik sveta staršev 2009-2013 _____	56
Nevenka Raduha, predsednica sveta staršev 2013 - _____	57
Dr. Beno Klemenčič _____	59
Doc. dr. Uroš Tkalec _____	60
Dr. Maja Ivana Smodiš Škerl, dr.vet.med. _____	61
Dr. Boštjan Šumak _____	61
Dr. Gorazd Tompa _____	62
Dr. Tomaž Vaupotič _____	63
Ivana Plohl _____	63
Spomini nekdanje učiteljice Živane Safran _____	64
Osnovna šola Kapela danes _____	67
Podatki o učencih _____	67

